

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

VAN

22-03-2000

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

DU

22-03-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 22 maart 2000

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT COM 156

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de samenwerking met de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden inzake de politiehervorming" (nr. 1317)

sprekers : **Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Tony Smets aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de basisnormen inzake brandpreventie voor industriegebouwen" (nr. 1347)

sprekers : **Tony Smets, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de versnelde politiehervorming, het sociaal overleg terzake en de resultaten daarvan en meer bepaald de gevolgen ervan op het terrein in Antwerpen" (nr. 1366)

sprekers : **Guido Tastenhoye, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Bart Somers aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de pagervergoeding voor politiediensten" (nr. 1326)

sprekers : **Bart Somers, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Geert Bourgeois tot de eerste minister over "de samenstelling van de acht kamers van de commissie voor Regularisatie" (nr. 303)

- de heer Gerolf Annemans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de partijpolitieke samenstelling van de te vormen kamers van de commissie voor de Regularisatie" (nr. 304)

- de heer Tony Van Parys tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "de benoeming van de leden van de kamers van de Regularisatiecommissie" (nr. 305)

- de heer Jean-Pol Poncelet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de politieke kleur van de leden van de kamers van de commissie voor de Regularisaties" (nr. 318)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Binnenlandse Zaken)

sprekers : **Geert Bourgeois, Gerolf Annemans**, voorzitter van de Vlaams Blok-fractie, **Tony Van Parys, Jean-Pol Poncelet**, voorzitter van de PSC-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Sommaire

Mercredi 22 mars 2000

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE COM 156

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "la collaboration avec le ministre flamand de l'Intérieur en matière de réforme des polices" (n° 1317)

orateurs : **Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Tony Smets au ministre de l'Intérieur sur "les normes de base en matière de prévention incendie pour les bâtiments industriels" (n° 1347)

orateurs : **Tony Smets, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "la réforme accélérée des polices, la concertation sociale y afférente et les résultats de celle-ci, plus particulièrement les conséquences sur le terrain à Anvers" (n° 1366)

orateurs : **Guido Tastenhoye, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Bart Somers au ministre de l'Intérieur sur "l'indemnité de permanence pour les services de police" (n° 1326)

orateurs : **Bart Somers, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Interpellations jointes de :

- M. Geert Bourgeois au premier ministre sur "la composition des huit chambres de la commission de Régularisation" (n° 303)

- M. Gerolf Annemans au ministre de l'Intérieur sur "la composition politique des futures chambres de la commission de Régularisation" (n° 304)

- M. Tony Van Parys au ministre de l'Intérieur sur "la nomination des membres des chambres de la commission de Régularisation" (n° 305)

- M. Jean-Pol Poncelet au ministre de l'Intérieur sur "l'appartenance politique des membres des chambres de la commission de Régularisation" (n° 318)

(La réponse a été donnée par le ministre de l'Intérieur)

orateurs : **Geert Bourgeois, Gerolf Annemans**, président du groupe Vlaams Blok, **Tony Van Parys, Jean-Pol Poncelet**, président du groupe PSC, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Moties	18	Motions	18
Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de terugkeer van ontheemde Kosovaren" en "de ontsnapping van 10 illegale Marokkanen uit het transit-centrum op de luchthaven van Zaventem" (nrs. 1244 en 1267)	19	Questions orales jointes de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le retour des Kosovars expatriés" et "l'évasion du centre de transit à l'aéroport national de 10 Marocains en séjour illégal" (n ^{os} 1244 et 1267)	19
<i>sprekers</i> : Pieter De Crem, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>orateurs</i> : Pieter De Crem, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Mondelinge vraag van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de medische bijstand en de talrijke verzekeringen die moeten afgesloten worden tijdens Euro 2000" (nr. 1279)	21	Question orale de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'assistance médicale et les nombreuses assurances qui doivent être conclues dans le cadre d'Euro 2000" (n ^o 1279)	21
<i>sprekers</i> : Pieter De Crem, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>orateurs</i> : Pieter De Crem, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het nucleair transport en de veiligheid" (nr. 1343)	23	Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "le transport nucléaire et la sécurité" (n ^o 1343)	23
<i>sprekers</i> : Joos Wauters, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>orateurs</i> : Joos Wauters, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de radioactiviteit op het stort in Olen" (nr. 1365)	24	Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "la radioactivité sur la décharge d'Olen" (n ^o 1365)	24
<i>sprekers</i> : Joos Wauters, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>orateurs</i> : Joos Wauters, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 22 MARS 2000

De vergadering wordt geopend om 14.10 uur door de heer **Paul Tant**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.10 heures par M. **Paul Tant**, président.

Ik stel voor dat wij starten met de mensen die er zijn. In aantal zijn er dat nog niet zo veel. Het is een beetje het omgekeerde als in de stukken van Shakespeare. Daar moet men stoppen omdat er geen acteurs meer over zijn die nog in leven zijn. Hier is het echter omgekeerd. Mijnheer Vanpoucke, ik neem aan dat er geen bezwaar is dat we met u beginnen ?

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de samenwerking met de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden inzake de politiehervorming" (nr. 1317)

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "la collaboration avec le ministre flamand de l'Intérieur en matière de réforme des polices" (n° 1317)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige week heb ik een vraag gesteld waarin ik verwezen heb naar een persbericht van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Het ging over het statuut van de gemeentemandatarissen.

In datzelfde persbericht heeft dezelfde minister het ook over de politiehervorming. Hij drukt meer bepaald de wens uit om overleg te kunnen plegen met zijn federale collega inzake de gevolgen van die nakende politiehervorming. Luidens de Vlaamse minister zou dit overleg bij wet moeten worden geregeld.

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE
ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 22 MAART 2000

Vanuit zijn hoedanigheid van toezichthoudende overheid op de lokale besturen en als voorzitter van het Comité C acht de Vlaamse minister het wenselijk overleg te plegen in het bijzonder omtrent de gevolgen van de politiehervorming inzake de gemeentelijke begrotingen en inzake het personeel van de gemeentepolitie. De minister wijst er in het persbericht op dat er een toenemende druk wordt uitgeoefend op de gemeentelijke financiën.

Mijn vragen aan de minister zijn dan ook de volgende. Is de minister reeds op de hoogte gebracht van de wens van zijn Vlaamse collega om in de toekomst overleg te plegen omtrent de aspecten van de politiehervorming die rechtstreeks gevolgen hebben op de lokale besturen ?

Werd de minister eventueel op de hoogte gebracht van een gelijkaardige wens door zijn Waalse collega ?

Is er ondertussen enige vorm van overleg geweest met de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden ? Zo ja, welke thema's werden er dan tijdens dat overleg besproken en is er vooraf overleg gepleegd met de Vlaamse collega bij de voorstelling van de pilootzones ?

Is de minister van oordeel dat het overleg bij wet zou moeten worden geregeld zoals uw Vlaamse collega het voorstelt ?

Wat is tenslotte de houding van de minister ten aanzien van de steeds toenemende druk die op de gemeentelijke financiën wordt uitgeoefend, niet in het minst in het kader van de politiehervorming ? Beschikt de minister eventueel over een overzicht waarin alle facetten van de politiehervorming zijn opgenomen die een invloed zullen hebben op de lokale begroting ?

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega Vanpoucke, op 13 maart jongstleden heeft minister Sauwens mij een brief gestuurd waarin hij me, op grond van artikel 31bis van de gewone wet van 9 augustus 1980 betreffende de hervorming van de instellingen, vraagt om de interministeriële conferentie

Daniël Vanpoucke

van Binnenlandse Zaken samen te roepen om de implicaties van de politiehervorming op de plaatselijke besturen te bespreken. Ik ben niet op de hoogte van een analoge tussenkomst van mijn Waalse collega. De kwestie die de heer Sauwens wil bespreken op de conferentie, was reeds het voorwerp van een vergadering met afgevaardigden van onze twee kabinetten op 22 februari jongstleden. Verder vond er met hetzelfde departement geen ander overleg inzake politiehervorming plaats. Dergelijk overleg moet niet via een nieuwe wet worden geregeld. De hierboven vermelde interministeriële conferentie is de plek bij uitstek om dit debat te voeren. Ik ben de federale minister van Binnenlandse Zaken. Ik verdeedig mijn bevoegdheden.

De politiehervorming oefent geen bijzondere druk uit op de gemeentefinanciën. De werkgroep die ik heb opgericht om de begrotingspunten te onderzoeken die aan de politiehervorming zijn gekoppeld, is met de studie van de budgetten van de politiezones bezig. Ik herinner er u aan dat deze zones rechtspersoonlijkheid zullen krijgen. Daarnaast heeft de regering in een speciale begrotingsenveloppe voorzien om naar aanleiding van de pilootzones, die vanaf 15 april van start zullen gaan, de plaatselijke overheden te steunen.

Comme je vous l'ai déjà dit plusieurs fois lors de questions orales précédentes, je m'emploie à ce que la réforme des polices n'entraîne pas pour les communes des charges qu'elles n'ont pas voulues. Je reste donc très attentif à cet aspect des choses.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Tony Smets aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de basisnormen inzake brandpreventie voor industriegebouwen" (nr. 1347)

Question orale de M. Tony Smets au ministre de l'Intérieur sur "les normes de base en matière de prévention incendie pour les bâtiments industriels" (n° 1347)

De heer **Tony Smets** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar verluidt zou er momenteel worden gewerkt aan een herziening van de normen inzake de brandpreventie bij industriegebouwen. Deze normen zouden van toepassing worden op nieuwe industriegebouwen, of één of meer bouwlagen, waarvan het geheel van de oppervlakten van de bouwlagen meer dan 100 m² bedraagt. Volgens de Europese richtlijnen van 21 december 1988, betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de voor de bouw bestemde

producten, moeten bouwwerken zodanig ontworpen en uitgevoerd worden dat bij brand het draagvermogen van het bouwwerk gedurende een bepaalde tijd behouden blijft, het ontstaan en de ontwikkeling van vuur en rook binnen het bouwwerk zelf beperkt blijft, de uitbreiding van de brand naar belendende bouwwerken beperkt blijft, personen het bouwwerk kunnen verlaten of anderszins in veiligheid kunnen worden gebracht en de veiligheid van de hulpploegen in acht wordt genomen. In deze optiek zou ik graag aan de minister de volgende vragen willen stellen.

Ten eerste, hoever staat het met de herziening van deze normen? Kan de minister aangeven op welke termijn deze nieuwe normen van kracht zullen worden?

Ten tweede, is er inzake deze herziening overleg gevoerd met de betrokken partijen?

Ten derde, welke maatregelen worden voorzien inzake de beperking van brand- en rookverspreiding in industriegebouwen?

Ten vierde, welke normen inzake stabiliteit worden voorzien, zodanig dat het draagvermogen van de industriegebouwen behouden blijft?

Ten vijfde, aan welke voorwaarden zal moeten worden voldaan voor het vermijden van brandoverslag naar andere gebouwen?

Ten zesde, welke schikkingen zullen moeten worden getroffen voor de veiligheid van de aanwezige personen?

Ten zevende, welke zijn de nodige voorzieningen ten einde de werking van de brandweerdiensten zo optimaal mogelijk te laten verlopen en hun veiligheid wordt gegarandeerd?

Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega Smets, de voorstellen tot wijziging van de basisnormen inzake brandpreventie werden in een werkgroep voorbereid en voorgesteld aan de Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing. Deze Hoge Raad werd samengesteld volgens het koninklijk besluit van 30 juni 1981, zodat overleg met de betrokken partijen gevoerd kan worden. De Raad heeft de ontwerpakte goedgekeurd in zijn vergadering van 13 maart 1999. Bij brief van 13 april 1999 werd dit ontwerp aan mijn voorganger voorgelegd.

Ik kan het geachte lid medelen dat er, wat de inhoud van bijlage 6 betreft, industriële gebouwen, geen noemenswaardige geschilpunten bestaan. Over de wijze waarop deze voorschriften geïmplementeerd dienen te worden, lopen de zienswijzen echter uit elkaar.

Tony Smets

In zijn schrijven stelt de voorzitter van de Raad voor om, teneinde tot een meer pragmatische aanpak van de brandveiligheid te komen, de juridische vorm van de basisbrandpreventienormen te herzien.

De huidige werkwijze levert inderdaad praktische problemen op aangezien standaardvoorschriften moeilijk universeel toepasbaar zijn, wat op het gebied van de industriële brandpreventie nog sterker tot uiting zal komen.

Ik kan u meedelen dat ik de voorzitter van Hoge Raad zal uitnodigen om deze problematiek met de betrokken ministeriële diensten te bespreken, teneinde zo vlug mogelijk tot een werkbaar geheel te komen.

Verder dient verduidelijkt dat de bevoegdheid van de federale overheid, ingevolge de beslissing van het Arbitragehof, zich beperkt tot het opstellen van brandpreventienormen, ongeacht de bestemming. Tevens is een onderzoek lopende over de koppeling van de basisbrandpreventienormen die een federale bevoegdheid zijn met de vergunningsprocedures welke een regionale materie vormen.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om mij, in overleg met de gewesten, hierover uitsluitsel te geven.

De vragen 3 tot en met 7 hebben een zeer technisch karakter en behelzen bijna de volledige bijlage 6 die handelt over de industriële gebouwen. Indien het geachte lid dit wenst, kan ik hem het ontwerp van technische voorschriften laten toesturen.

De heer **Tony Smets** (VLD): Ik wil het document in ontvangst nemen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de versnelde politiehervorming, het sociaal overleg terzake en de resultaten daarvan en meer bepaald de gevolgen ervan op het terrein in Antwerpen" (nr. 1366)

Question orale de M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "la réforme accélérée des polices, la concertation sociale y afférente et les résultats de celle-ci, plus particulièrement les conséquences sur le terrain à Anvers" (n° 1366)

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 16 maart jongstleden had u opnieuw met de top van de erkende politie- en rijkswachtbonden sociaal overleg over de politiehervorming. Een dag later, toen u opnieuw contact had

met de bonden, trok de "blauwe" woede door Antwerpen, een merkwaardige betoging van zowat 400 Antwerpse politieagenten en rijkswachters die hun ongenoegen uitte over de versnelde eenmaking van beide korpsen in de Scheldestad.

Volgens de Antwerpse bonden - zoals wij hier trouwens vorige week al hebben gezegd - loopt de overheid met haar proefprojecten veel te hard van stapel. De bonden willen eerst een gelijkwaardig statuut en gelijke verloning voor gelijk werk, zowel voor politieagenten als rijkswachters. Ook de Antwerpse bonden kunnen zich niet van de indruk ontdoen dat heel deze operatie een soort verkiezingsstunt is. Zij plakken er zelfs een naam op: deze van VLD-fractieleider Hugo Coveliers die er, volgens de bonden, eigenhandig voor zou hebben gezorgd dat Antwerpen als proefproject werd aangeduid. De heer Coveliers haalde zich hiermee trouwens de woede van de politiemensen op de hals. Dit slechte klimaat leidt in Antwerpen tot ongenoegen en frustratie.

Intussen vernemen wij dat op de bijeenkomst van 16 maart een beslissing zou zijn gevallen over een versnelde politiehervorming, waarbij er reeds tegen 5 april een akkoord zou moeten zijn over de toekomstige weddes van de bijna 40 000 politieagenten en rijkswachters. Op 17 maart zou de minister met de bonden de algemene principes van het nieuwe personeelsstatuut hebben besproken en ging het tevens over de inschakeling van de politieagenten in het basiskader, met name 11 000 personen bij de rijkswacht en 13 000 bij de politie.

Mijnheer de minister, hebt u inderdaad beslist om de politiehervorming te versnellen en wilt u tegen 5 april eerstkomend een akkoord over de toekomstige weddes van alle politieagenten en rijkswachters? Wat zal de politiehervorming concreet betekenen voor de weddes van politieagenten en rijkswachters? Welke resultaten heeft het recentste sociaal overleg van 17 maart opgeleverd?

Welke afspraken werden er verder gemaakt en in welke timing is voorzien, meer bepaald dan met betrekking tot het personeelsstatuut en de inschakeling in het basiskader? Meer specifiek wat Antwerpen betreft, op basis van welke criteria heeft men beslist om Antwerpen, dat het grootste politiekorps van het land telt, tot proefproject uit te roepen en welke rol speelde de heer Coveliers hierbij?

Zullen de Antwerpse politie- en rijkswachtkorpsen, zodra de samenwerking van start gaat - men zegt dat dit zou gebeuren op 15 april, maar ik ben benieuwd of deze datum zal worden gerespecteerd -, de nodige garanties verkrijgen inzake een gelijkwaardig personeelsstatuut en een gelijke verloning? Meer concreet, zal men de weddes reeds van bij het begin om elkaar afstemmen, met andere woorden, krijgt iedereen meteen gelijk loon voor gelijk werk? Ik wacht uw antwoorden met belangstelling af, mijnheer de minister.

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal graag mijn antwoorden aan de heer Tastenhoye. Ik heb immers al vaak geantwoord op andere vragen van de heer Tastenhoye.

De wet van 7 december 1998 over de organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, moet van kracht worden op 1 januari 2001. Ik heb een timing bepaald om dit doel te bereiken, en daar zal ik mij aan houden. Wat de vakbonds-onderhandelingen betreft, heb ik met de representatieve vakorganisaties afgesproken om voor de Paasvakantie tot een akkoord te komen over enerzijds, de algemene principes die aan de basis van het toekomstig statuut liggen en anderzijds, de concrete inschalingsregels van het huidige personeel in de toekomstige kaders en graden. Vervolgens zullen de onderhandelingen over de andere elementen van het statuut worden voortgezet. Zij zouden tegen eind mei 2000 afgerond moeten zijn. Ik kan hier onmogelijk de gevolgen van de vakbonds-onderhandelingen op de bezoldigingen van het personeel in detail weergeven. Dit zou te technisch zijn en ons te ver leiden, mijnheer de voorzitter. Ik kan enkel medelen dat het nieuwe statuut en de inschalingsmaatregelen meer dan vijf miljard budgettaire meerkosten zullen meebrengen.

De proefpolitiezones zijn gekozen op basis van het representatief karakter van die zones - omdat de door-gedreven samenwerking tussen de politiediensten er soms heel reëel is - en ook op basis van voorstellen in die zin van bepaalde burgemeesters.

De toestemming van de burgemeesters - in het bijzonder van die van Antwerpen - was de voorwaarde voor die zone om voor te komen op de lijst van tweeëntwintig pilootprojecten. De toestemming van de heer Coveliers maakte geen deel uit van de criteria, zelfs niet voor Antwerpen.

De pilootexperimenten hebben een optimale operationele samenwerking als doel, maar betreffen enkel dit aspect. Dit initiatief zal dus niet gepaard gaan met een wijziging of een harmonisatie van de statuten, want zij blijven het voorwerp van vakbondsonderhandelingen. Voor het begin van deze pilootexperimenten zou er een consensus over de belangrijkste principes van de krachtlijnen van het toekomstig statuut moeten zijn, en waarschijnlijk ook een oplossing voor de inschaling in de nieuwe kaders en graden.

De **voorzitter** : Collega's, de debatten vallen voorlopig stil aangezien er geen vraagstellers meer aanwezig zijn. Ik zie dat de lente nog moet beginnen maar de heer Somers is er al.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Bart Somers aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de pager-vergoeding voor politiediensten" (nr. 1326)

Question orale de M. Bart Somers au ministre de l'Intérieur sur "l'indemnité de permanence pour les services de police" (n° 1326)

De heer **Bart Somers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op de pagervergoeding. Deze vergoeding wordt toegekend aan personeelsleden die onmiddellijk moeten kunnen worden opgeroepen voor dringende gevallen. Blijkens de schorsing van een besluit in de Mechelse gemeenteraad is het in de huidige omstandigheden niet mogelijk om de pagervergoeding toe te kennen, dit in tegenstelling tot het statuut van de brandweer dat wel degelijk toelaat een pagervergoeding te geven. Er bestaat dus de facto een ongelijke behandeling. Voor de politieagenten is er geen wettelijke basis terwijl er wel een koninklijk besluit bestaat, daterend van 20 juli 1994, en een daaruit voortvloeiend sectoraal akkoord dat de lokale overheden toelaat de brandweer een pagervergoeding toe te kennen. Dit komt neer op een ongelijke behandeling in een in de praktijk zeer gelijklopende situatie.

Mijnheer de minister, u bent er bovendien beter dan ik van op de hoogte dat het voor lokale overheden vaak moeilijk is om het personeelskader van de politie vol te krijgen. Het lukt niet altijd om voldoende mensen te vinden die het ambt van politieagent willen opnemen. Dit heeft deels te maken met de remuneratie. Momenteel doet ook de regering inspanningen om tot een meer flexibel remuneratiesysteem voor overheidsperoneel te komen. Mijnheer de minister, vanuit die invalshoek heb ik twee concrete vragen voor u.

Ten eerste, bestaat er vandaag geen wettelijke basis waarop een lokale overheid zich kan beroepen om ook haar politiemensen een pagervergoeding te geven ?

Ten tweede, als dat niet het geval is, bent u dan bereid om maatregelen te nemen om een wettelijke basis te creëren zodat lokale overheden ook hun politiemensen een pagervergoeding kunnen toekennen ? Een laatste argument is dat dit de staatskas op geen enkele manier belast. Als men de lokale overheden een pagervergoeding laat toekennen, komt dit geheel ten laste van de stads- of gemeentekas. Dit heeft dus geen financiële repercussies op federaal niveau.

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de weddesupplementen ingesteld bij rondzendbrief van 3 maart 1995 zijn de enige vorm van vergoeding voor nachtprestaties aan huis voor leden van de gemeentepolitie. Deze rondzendbrief is eveneens van toepassing op de leden van de openbare brandweerdiensten. Dit weddesupplement kan onder zeer strikte

Bart Somers

voorwaarden worden toegekend aan sommige leden van de gemeentepolitie. Ik som de voornaamste voorwaarden op. In de gemeente moet een permanente interventiedienst - 24 uur op 24 - ingesteld zijn, hetzij binnen de gemeente zelf, hetzij in samenwerking met andere gemeenten of met de rijkswacht doch zonder de mogelijkheid om een permanentiedienst te organiseren op het commissariaat voor de officieren van de gerechtelijke politie. Het weddesupplement is niet van toepassing op degenen die genieten van het stelsel van vergoeding voor zaterdag- zondag- en nachtprestaties. Het meest voordelige systeem wordt toegepast.

De krachtlijnen van 31 januari 2000 inzake het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politie regelen een toelage voor "vindbaar en beschikbaar" personeel voor elke dag waarop het personeelslid zich moet organiseren om in staat te zijn zich binnen de 30 tot 60 minuten naar zijn normale werkplaats te begeven. De vergoeding bedraagt per 24 uur 1/850ste van de jaarlijkse wedde.

In het kader van de geplande hervorming is het niet meer zinvol de reglementering voor de gemeentepolitie alsnog aan te passen.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, uit het antwoord van de minister heb ik begrepen dat in het nieuwe statuut waarover de onderhandelingen op dit ogenblik lopen, een vergoeding zal worden vastgesteld voor de politiemensen. Dit biedt perspectieven voor de lokale overheden die op dit ogenblik met het probleem worden geconfronteerd.

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer **Geert Bourgeois** tot de eerste minister over "de samenstelling van de acht kamers van de commissie voor Regularisatie" (nr. 303)

- de heer **Gerolf Annemans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de partijpolitieke samenstelling van de te vormen kamers van de commissie voor de Regularisatie" (nr. 304)

- de heer **Tony Van Parys** tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "de benoeming van de leden van de kamers van de Regularisatiecommissie" (nr. 305)

- de heer **Jean-Pol Poncelet** tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de politieke kleur van de leden van de kamers van de commissie voor de Regularisaties" (nr. 318)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Binnenlandse Zaken)

Interpellations jointes de :

- **M. Geert Bourgeois** au premier ministre sur "la composition des huit chambres de la commission de Régularisation" (n° 303)

- **M. Gerolf Annemans** au ministre de l'Intérieur sur "la composition politique des futures chambres de la commission de Régularisation" (n° 304)

- **M. Tony Van Parys** au ministre de l'Intérieur sur "la nomination des membres des chambres de la commission de Régularisation" (n° 305)

- **M. Jean-Pol Poncelet** au ministre de l'Intérieur sur "l'appartenance politique des membres des chambres de la commission de Régularisation" (n° 318)

(La réponse sera donnée par le ministre de l'Intérieur)

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil erop wijzen dat mijn interpellatie gericht is aan de eerste minister. Ik heb geen bericht ontvangen dat de eerste minister niet zou komen. Ik heb ook in het verslag van de Conferentie van voorzitters daaromtrent, behoudens vergissing van mij, niets gelezen. Er is mij niets meegedeeld. Hij is naar Lissabon, maar er is mij niets meegedeeld, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter** : Ons was niets bekend, hoor ik van de secretaris.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Ik had in deze aangelegenheid graag de aanwezigheid van de eerste minister gehad.

De **voorzitter** : Men heeft ons alleen telefonisch op de hoogte gebracht dat de minister van Binnenlandse Zaken zou antwoorden. Dit werd ons niet schriftelijk meegedeeld.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mij werd dat niet meegedeeld, voorzitter. Ik neem aan dat u daarvoor niet verantwoordelijk bent. Het is niet de eerste keer dat er problemen zijn, en ik dring erop aan dit in de Conferentie van voorzitters wordt aangekaart. Het is niet dat ik u niet graag interpelleer, mijnheer de minister, maar ik heb uw mening hieromtrent al gelezen.

M. Antoine Duquesne, ministre : J'ai déjà répondu à ce type de question la semaine dernière et je ne pourrai pas donner d'autre réponse que celle déjà fournie.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : In de eerste plaats heb ik een probleem met het feit dat collega's buiten deze interpellatie om, een vraag hebben gesteld, en dat u erop hebt geantwoord. Bovendien verplicht dit mij u te interpellieren over een aangelegenheid waarop u reeds hebt geantwoord. In het ontwerp van de Parlementaire Handelingen heb ik kunnen lezen wat u over deze zaak denkt.

De **voorzitter** : Mijnheer Bourgeois, ik verneem van de secretaris dat het een vaste gewoonte is in dit Huis dat zoiets schriftelijk wordt meegedeeld en dat dit ook op de agenda wordt vermeld. Het is misschien nuttig dat de interpellanten hiervan tevens op de hoogte worden gebracht. Ik heb hiervan akte genomen. Wij zullen dit met de bevoegde instantie bespreken.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik vestig er de aandacht op dat zelfs in de officiële agenda is vermeld dat mijn interpellatie gericht is aan de eerste minister. Ik weet niet of de collega's die eveneens over deze problematiek interpellieren ermee akkoord gaan om de interpellatie tot de eerste minister te richten.

De **voorzitter** : Mijnheer Bourgeois, voor alle duidelijkheid wijs ik erop dat de eerste minister iemand kan aanduiden om te antwoorden. U kunt natuurlijk altijd uw interpellatieverzoek intrekken. Maar het staat de eerste minister vrij om iemand van zijn regering aan te duiden die namens hem en de regering op de interpellaties antwoordt.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik wijs erop dat het bijzonder moeilijk is om deze eerste minister te kunnen interpellieren. Het is niet de eerste keer dat dit probleem zich voordoet. Deze interpellaties moesten niet absoluut vandaag aan de agenda worden geplaatst. Zij konden ook gisteren of zelfs maandag worden geagendeerd. Ik zou mij ernaar hebben geschikt zoals wij gewend zijn dit te doen.

M. François-Xavier de Donnée (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je pense qu'un membre du parlement a le droit d'interpeller le premier ministre. Ce dernier ne devrait pas s'y soustraire dans l'absolu. Il a bien sûr le droit de dire qu'il se trouve à Lisbonne et qu'il désigne le ministre de l'Intérieur pour répondre à sa place. Mais il est clair que si un membre du parlement veut absolument interpellier le premier ministre lui-même, il doit alors se ranger à l'agenda du premier ministre dans la mesure où ce dernier doit évidemment accorder la priorité à un sommet européen sur une interpellation, aussi importante soit-elle. Je ne crois pas que vous puissiez imposer que l'interpellation se déroule aujourd'hui si MM. Bourgeois, Poncelet et consorts veulent absolument parler au premier ministre, ce qui me semble relever de leur droit le plus absolu.

De **voorzitter** : Dat betekent dat de interpellatie nu niet zal worden ontwikkeld. De andere interpellanten kunnen in deze ook hun mening uiten. Wij hebben vandaag de agenda al voortdurend door elkaar moeten halen bij gebrek aan vraagstellers. Mijnheer Bourgeois, daarom stel ik voor dat u nu uw interpellatie ontwikkelt. Het staat u vrij, de minister van Binnenlandse Zaken gehoord hebbende, eventueel op een ander moment de eerste minister aan de tand te voelen.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb net als alle andere collega's in dit halfroond via de pers kennis genomen van de Ministerraad van vrijdag 3 maart, die vrij memorabel was. U hebt het document dat in De Standaard van 9 maart stond afgedaan als een werknota, toen u daarover werd aangesproken in de commissie voor de Binnenlandse Zaken. Het document, zoals afgedrukt, maakte wel degelijk deel uit van een document dat voorgelegd werd op de Ministerraad. Het was aangehecht aan de officiële notificatie. Het ging dus over een koninklijk besluit tot benoeming van de leden van de kamers van de commissie voor de Regularisatie, waarbij zich een document bevond dat zonder enige schaamte een stap verder zette in de richting van de politisering, de verkaveling van het openbaar ambt in dit land. Aan dit document was een lijstje gehecht dat de politieke obediëntie van de Franstalige leden van deze kamers vermeldde, meer bepaald 16 PRL, 16 PS, 8 ECOLO. Uit de berichtgeving in de kranten blijkt dat het aan de Nederlandstalige kant niet veel beter was. Alleen heeft men daar nog de pudeur opgebracht om niet naast elke naam te vermelden tot welke partijpolitieke strekking hij behoorde.

Toen u daarover aangesproken werd, zei u dat dit niets te maken had met politieke benoemingen en dat niets advocaten, magistraten en andere mensen belet om een eigen politieke mening te hebben. Dit betekende volgens u alleen dat de politieke partijen voorkeur hebben voor deze of gene kandidaat". Dan zijn we heel subtiel aan het discussiëren. Iedereen die een normale kijk heeft op de zaken ziet dat dit een politisering is en dat de politieke partijen een lijstje hebben ingediend van hun kandidaten. Dit gaf aanleiding tot titels in de kranten als : "Koning krijgt lijstje in kleur", enzovoort. Dit is een verschuiving die ongehoord en ongezien is. Dit is een stap te ver, ook volgens de publieke opinie die tot nu toe veel geslikt heeft van deze regering, van deze meerderheid.

Mijn eerste randbedenking is dat er van deze wetgeving gebruik wordt gemaakt om 5 Franstalige en 3 Nederlandstalige kamers te installeren. U zegt dat het taalgebruik in bestuurszaken toelaat om rekening te houden met de werklust. Ik neem daar akte van. Ik constateer opnieuw dat deze regel niet wordt toegepast voor de Nederlandstaligen die de grootste werklust hebben. Ik denk onder andere aan het Hof van Cassatie en de Raad van State. Dit kan plotseling wel wanneer blijkt dat er meer Franstalige zaken zijn.

Ik heb ook nog een paar vragen bij de selectie en dat is ook de reden waarom ik u interpelleer. Hoe en op welke wijze zijn deze kandidaten geselecteerd ? Er zijn drie soorten kandidaten. Er zijn magistraten, advocaten en leden van niet-gouvernementele organisaties. Hoe hebt u die magistraten geselecteerd ? Zijn zij voorgedragen

Geert Bourgeois

met een bepaalde rangorde ? Hebt u navraag gedaan bij bepaalde instanties ? Hebt u zich voor de advocaten gericht tot de Nationale Orde van Advocaten, tot de Vereniging van Vlaamse Balies, tot de Conférence des Bâtonniers of misschien tot de plaatselijke balies ? Hebt u de bekwaamheid en de geschiktheid van de kandidaten afgewogen ? Of is het gewoon, zoals men kan aannemen, een platte partijpolitieke bedoening geworden ?

Mijnheer de minister, mag ik erop wijzen dat deze regering in haar regeerakkoord op bladzijde 12 pleit voor een pact voor de depolitisering. Ik veroorloof mij een paar zinnetjes voor te lezen : "Heel wat burgers bekritisieren de politisering van de benoemingen en de benoemingsprocedures waaraan zij, al dan niet terecht, de falende werking van de overheidsdiensten toeschrijven, doch eveneens de objectiviteit en de opportuniteit van een groot aantal beslissingen van de publieke overheden in twijfel trekken. De regering wil met deze gang van zaken komaf maken". Zo klinkt het stoer.

"De partijen die de volgende meerderheid zullen vormen, verbinden zich ertoe een pakt inzake de depolitisering van de openbare besturen te ondertekenen. Daarbij zullen bij alle aanwervingen voor een overheids- of semi-overheidsfunctie systematisch vergelijkende examens en proeven georganiseerd worden. Om de kwaliteit van de aanwervingen te meten, zal op erkende deskundigen een beroep worden gedaan. Dit laatste zal ook het geval zijn voor de aanwerving en selectie van contractuele ambtenaren". Dit betekent dat men zelfs voor contractuele ambtenaren de objectiviteit in acht wil nemen. Het is daarentegen blijkbaar niet nodig om dit te doen voor de administratieve rechtscolleges. Hoe kunt u een dergelijke manifeste, platte politisering rijmen met de nobele voornemens die u naar aanleiding van de vorming van deze regering uiteengezet hebt ?

Dit gebeurt niet de eerste keer. We hebben de samenstelling van het comité P en de Hoge Raad meegemaakt en bij de benoeming van een aantal notarissen moest de Raad van State worden ingeschakeld. Verder is de benoeming van een aantal magistraten geschorst en vernietigd. Als klap op de vuurpijl hebben we de benoeming van zusje Reynders gezien. Deze regering treedt de principes die ze zo sterk verkondigt ernstig met voeten.

Mijnheer de minister, ik heb drie concrete vragen voor u. Ten eerste, hoe en op grond van welke criteria werden de kandidaten geselecteerd ? Ten tweede, werd daarbij een afweging gemaakt van hun bekwaamheid en geschiktheid ? Ten derde, past deze politieke verkaveling in de doelstellingen van de huidige regering, te weten depolitisering en het realiseren van een performante, vertrouwenwekkende rechtsstaat ?

Ik heb nog een aanvullende vraag. Mijnheer de minister, tenzij ik mij vergis is het koninklijk besluit met deze benoemingen nog niet gepubliceerd. Is dat koninklijk besluit al voorgelegd aan het staatshoofd ? Is de lijst die op de Ministerraad werd opgesteld, met de politieke aanhorigheid van de kandidaten, aan het staatshoofd voorgelegd ? Is het koninklijk besluit reeds ondertekend ? Is het klaar voor publicatie ? In welk stadium bevindt het zich ?

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal enkel aanvullen wat de heer Bourgeois naar voren heeft gebracht. Ik wil u zeer duidelijk maken dat ik hoop dat u zich er niet met een of andere nietszeggende verklaring van af zult maken. De feiten zijn duidelijk, helder en onbetwist. Het gaat om een vorm van kindermisbruik. Op de persconferentie, waar de eerste minister met een kinderpremier naar voren trad, heeft hij, low profile en verdoezeld achter de sec mededeling dat er een koninklijk besluit zou volgen, een de notificatie van de Ministerraad verzwegen. Hierin worden heel uitdrukkelijk en onbeschaamd de politieke kleuren van degenen die in deze commissies zullen zetelen vermeld. Dat zijn de feiten. Die feiten moeten hier vandaag door u niet opnieuw worden verdoezeld. Ik hoop stellig dat u een verklaring zult geven voor de reden waarom achter de naam van de leden van de regularisatiecommissies afkortingen van partijnamen vermeld staan. Als het gaat om politieke benoemingen krijgen wij altijd te horen dat de betrokkenen zeer bekwaam zijn en dat ze geselecteerd werden op grond van hun ervaring in de sector of van hun lidmaatschap van een vereniging die veel deskundigheid heeft opgebouwd inzake regularisatie en dies meer. Ik hoop dat u het parlement duidelijk en democratisch zult uitleggen waarom er partijen vermeld staan achter de namen van de Franstalige leden van de regularisatiecommissies die in de notificatie naar voren werden gebracht. Ik heb daar nog steeds geen verklaring voor gehoord. U hebt ook niet ontkend dat het gaat om partijnamen. Graag kreeg ik van u de bevestiging dat het wel degelijk om partijnamen gaat en de reden hiervoor. U kunt nu een antwoord beginnen voorlezen waaruit blijkt dat het allemaal bekwame mensen zijn of u kunt ons eerlijk antwoorden dat u er partijnamen op hebt geplakt. Het enige nadeel van een dergelijke eerlijkheid in het parlement is dat u daar dan ook een reden voor moet geven.

Volgens mijn analyse bestaat hiervoor wel degelijk een reden. Misschien kent u een andere reden en dan wil ik graag dat u mij die vertelt. Volgens mij wou men in die regularisatiecommissies een politiek evenwicht inbouwen, vooralsnog langs Franstalige politieke kant. Men leest en er wordt gefluisterd dat ook langs Vlaamse kant zeer zorgvuldig is toegezien op de partijpolitieke verhoudingen. Dit blijkt onder meer uit de aanduiding van de magistraten. Het is uiteraard zo dat binnen bepaalde

Gerolf Annemans

rechtbanken - er zijn Vlaams Blokkers die ons dat hebben verteld - de politieke kleur van de magistraten wel min of meer bekend is. Wij kunnen dus vaststellen dat er ook aan Vlaamse kant denkbaar met politieke evenwichten rekening is gehouden. Tot nu toe is de notificatie het enige bestaande feitelijke document, waarbij ik niets hoeft te bewijzen, maar waar ik alleen naar hoeft te verwijzen.

Dat men langs Franstalige kant naar een politiek evenwicht heeft gestreefd kan naar analogie worden verklaard met wat er bij de naturalisaties is gebeurd. Wij hebben een vrij goed zicht op wat in de commissie voor de Naturalisaties is gebeurd, omdat, helaas, de Vlaamse kiezer heeft geoordeeld dat Vlaams Blokkers, nu reeds acht jaar, in deze commissie zitting mogen hebben.

Wij hebben in de commissie voor de Naturalisaties de ervaring opgedaan dat bij het Belg worden de naturalisatie kan beschouwd worden als de prelude of ouverture daartoe. Het Belg worden is een uitermate gepolitiseerde aangelegenheid, omdat het deel uitmaakt van het politieke dienstbetoon.

Het Vlaams Blok heeft verschillende documenten in zijn bezit, waaronder brieven van de heer Eerdeken en andere, geschreven naar nieuwe Belgen. Wij zullen te gelegener tijd, als het ons goed uitkomt, met deze documenten uitpakken. In deze brieven worden de nieuwe Belgen gefeliciteerd met hun nieuwe nationaliteit. Uit de context van deze brieven en de context van de démarches die geschieden, kan men zeer duidelijk opmaken dat men aan deze mensen de indruk wou geven dat zij Belg zijn geworden, niet omdat er een wet is die hen deze nationaliteit toekent, maar dank zij de goede zorgen van deze of gene politicus, in dit geval van de heer Eerdeken. Er zijn ook andere Franstalige politici die "hun" nieuwe Belgen aanschrijven en hen feliciteren, waarbij hen wordt aangeraden zeker nooit iets anders te denken dan dat zij Belg zijn geworden dank zij de goede inspanningen van de politicus.

Ook de regularisaties maken deel uit van het politiek dienstbetoon en daarom tracht men partijpolitieke figuren van alle gezindten of van alle "democratische" gezindten - dat spreekt voor zich -, in die regularisatiecommissies te krijgen. Men wil dus bij het regulariseren van aanstaande Belgen een even zo sterke greep uitoefenen als het geval was bij de naturalisaties.

Dit is een eerste en voor ons ook de enige hypothese. Hebt u er een andere, dan zou ik die graag kennen. Wat ik niet zal aanvaarden is dat u hier in het parlement zou beweren dat er geen sprake is van een partijpolitieke verdeling en dat het allemaal louter gaat om bekende figuren, wat ik niet kan noch hoeft te ontkennen, daar gaat het vandaag trouwens niet om. Waar het vandaag om

gaat is of, buiten het feit dat de kandidaten misschien bekwaam en zeer efficiënt zijn en veel ervaring hebben in de sector, de verdelingen en voorstellen zijn gebeurd op basis van partijpolitieke profilering. Meer hoeven wij niet te weten.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de vraag is inderdaad voor de hand liggend. Wanneer er op de Ministerraad een document wordt rondgedeeld waarbij men melding maakt van de politieke obediëntie van sommige kandidaten, in dit geval de Franstaligen, dan zal dit wel een reden hebben gehad. Ik zou niet weten waarom dit anders is rondgedeeld en waarom de vermelding is teruggevonden op het document. Redelijkerwijze moet men bij een objectieve kennisname van het dossier ervan uitgaan dat de politieke obediëntie een rol heeft gespeeld bij de aanduiding van deze kandidaten.

De vraag is waarom deze vermelding is gebeurd. Het is een evidente vraag. Is de vermelding een element geweest bij de beoordeling en de aanduiding ? De heer Bourgeois vraagt hierbij terecht welke de objectieve gronden zijn geweest op basis waarvan men de kandidaten heeft aangeduid. Is daar in hoofd van de magistraten een advies gevraagd vanwege de korpsversterken ? Voor de mensen van het parket is er een advies van het parket-generaal.

Wat zijn de dossiergegevens op basis waarvan men de selectie heeft gemaakt ? Eventueel zijn dit andere gegevens dan deze die vermeld zijn op het document. Klaarblijkelijk is er geen document rondgedeeld met de verdiensten en de titels van de kandidaten in kwestie.

Ik heb dan nog een heel specifieke vraag, mijnheer de minister. Ik las in de krant dat de heer Jean-Luc Lecrompe als eerste voorzitter voor de commissie van regularisaties wordt voorgedragen. Hij is thans eerste substituut bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg in Luik.

De heer Lecrompe was destijds de adjunct-kabinetschef van minister Vanderbiest. De vraag die ik u wil stellen zal u nader moeten bekijken want ik heb deze vraag niet op voorhand gesteld. Het is geweten dat er vroeger malversaties zijn geweest op het kabinet Vanderbiest. Heeft men nagegaan of de gewezen adjunct-kabinetschef van minister Vanderbiest op een of andere wijze betrokken was bij de feiten die men op een bepaald ogenblik heeft vastgesteld op dit kabinet ?

Dit is een belangrijke vraag waarover uitsluitel moet komen, zodanig dat er geen enkele twijfel kan bestaan omtrent de integriteit van diegene die de eerste voorzitter zal zijn van de Commissie voor de Regularisaties. De eerste voorzitter moet bij uitstek integer zijn en boven elke verdenking staan.

Tony Van Parys

In dezelfde zin wil ik een tweede vraag stellen. U zal zich ook daar moeten informeren. Destijds zijn er berichten verschenen dat de eerste substituut, mijnheer Lecrompe, ondervraagd is geworden in het dossier van de aanbesteding van de parkeermeters. Dit was het dossier waarbij mijnheer Close in Luik in diskrediet is gebracht. Dit is destijds gepubliceerd geweest. Heeft men dat nagetrokken? Heeft men een advies gevraagd aan het parket-generaal zodanig dat wij ook in dit dossier verzekerd kunnen worden van de integriteit van de toekomstige eerste voorzitter van de Commissie voor de Regularisaties?

U zal daar concretere informatie over kunnen geven, maar bij mijn weten is het koninklijk besluit nog niet gepubliceerd. Vooraleer men tot publicatie overgaat, moet men nagaan of de toekomstige eerste voorzitter de nodige waardigheid en integriteit heeft om deze belangrijke functie op te nemen, meer bepaald inzake het dossier van het kabinet Vanderbiest en het dossier inzake de aanbesteding van parkeermeters in Luik, het zogenaamde dossier des orobateurs. Dit is een elementair gegeven dat we voorafgaand aan de benoeming van de eerste voorzitter van de Commissie voor de Regularisaties moeten kennen.

Ik denk dat het absoluut noodzakelijk is dat daarover geen twijfel bestaat. In dit kader wil ik u deze heel concrete vraag stellen.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, les faits ont été rappelés par plusieurs collègues. En effet, à votre initiative, le Conseil des ministres a approuvé, le 3 mars dernier, un projet d'arrêté qui désigne les membres des chambres de la commission de régularisation. La presse a communiqué - et ces informations ont été confirmées par le ministère de l'Intérieur - une liste de nominations des magistrats et des avocats, donc de deux des trois composantes de ces commissions. Cette liste de nominations concerne les membres francophones et figure dans le dossier qui a été transmis à tous vos collègues du gouvernement. Bien entendu, les noms des personnes à nommer ne figuraient pas dans le projet d'arrêté royal, mais celui-ci était accompagné d'une note d'information où, à côté de chaque nom francophone, figurait la couleur politique de chacun des intéressés. La répartition était celle de 40/40/20 entre socialistes, libéraux et écolos.

Cet événement rappelé par mes prédécesseurs mérite à tout le moins une interpellation. C'est la raison pour laquelle je voudrais m'associer à ce qui a été dit et poser également quelques questions à ce sujet. La première, c'est de savoir ce qu'il en est aujourd'hui de la composition de la commission de régularisation, telle qu'elle a été décidée par le gouvernement dans son arrêté royal. Où en est l'arrêté royal depuis qu'il a été approuvé par le Conseil des ministres le 3 mars dernier?

Deuxième série de questions : puisque des membres et des suppléants ont été désignés, qui donc a opéré leur sélection? Qui a coordonné la confection de ces listes telles qu'elles ont été proposées au Conseil des ministres? Sur la base de quels critères ces listes ont-elles été constituées?

Troisième série de questions : allez-vous me confirmer qu'il existe bien au sein de la majorité une espèce de clé de répartition politique des membres et de leurs suppléants, qui sera appliquée pour la commission de régularisation, tant du côté francophone que du côté néerlandophone? Dès lors qu'il existe une telle clé de répartition politique, comme l'a souligné mon collègue Bourgeois, comment conciliez-vous cela avec l'esprit de la déclaration gouvernementale qui était claire en la matière puisqu'elle annonçait - sans doute au nom de la nouvelle culture politique dont on nous rebat les oreilles depuis des mois - qu'à l'avenir, il n'y aurait plus de nominations politiques?

Quatrième série de questions : si cette clé existe, s'agissant ici d'un problème qui touche l'ensemble de l'opinion publique, de la francophonie et de la Flandre, pour quelle raison impérieuse a-t-on exclu, en tout cas du côté francophone, une famille politique, à savoir les sociaux-chrétiens? Je sais que le ciment de cette coalition est la hargne que la majorité voue aux sociaux-chrétiens. Mais la famille sociale-chrétienne est-elle à ce point pestiférée qu'elle ne peut plus intervenir dans un problème qui concerne l'ensemble de la population?

D'une manière plus globale, quelle est la clé de répartition politique utilisée pour les autres nominations, notamment au sein du ministère de l'Intérieur?

Pour conclure, je ne peux pas m'empêcher de faire référence à l'interpellation que plusieurs d'entre nous avons adressée hier à votre collègue, le ministre de la Justice, à propos de la nomination contestable, et d'ailleurs annulée, de Mme Reynders. Non seulement, votre collègue n'a pas voulu faire amende honorable mais il a confirmé l'objectivité des décisions qu'il avait prises. A la limite, ce serait presque le Conseil d'Etat qui se serait trompé! Comment concilier tout cela avec la déclaration gouvernementale et l'attitude que vous aviez annoncée?

De voorzitter : Geachte collega's, alvorens de minister het woord te geven, wil ik even klaarheid brengen in de procedure. Mijnheer Bourgeois, u hebt mij gevraagd waarom ik niet wist dat de eerste minister niet zou antwoorden en waarom zulks niet blijkt uit de agenda.

Ten eerste, alle andere interpellaties waren gericht tot de minister van Binnenlandse Zaken.

voorzitter

Ten tweede, artikel 90, ten tiende van het Reglement bepaalt dat de eerste minister altijd iemand kan aanduiden om in zijn plaats op een interpellatie te antwoorden. Normaal laat hij dat de kamervoorzitter weten. Het is misschien nuttig deze bepaling in herinnering te brengen om u ervan te overtuigen dat conform het Reglement werd gehandeld.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat die discussie was afgesloten. Ik betwist niet dat de eerste minister een vervanger kan aanduiden. Het gaat in deze over een zaak van de regering. Ik wenste de eerste minister te interpellieren en niemand heeft daar enige opmerking bij gemaakt. Ik werd er ook niet van op de hoogte gebracht dat niet de eerste minister mij zou antwoorden. Ik stel alleen vast dat het niet de eerste keer is dat het onmogelijk blijkt om de eerste minister over zaken die politiek uitermate belangrijk zijn te interpellieren.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, bis repetita placent. Le ministre de l'Intérieur ne va pas donner une autre réponse que celle qu'il a déjà donnée en réponse aux questions de MM. De Man et De Crem le 15 mars dernier. J'ai donc aujourd'hui le plaisir de vous faire la même réponse au nom du premier ministre et du gouvernement.

Je remercie M. Bourgeois qui a pris la peine de lire la réponse que j'avais donnée le 15 mars dernier et qui, avec beaucoup de qualités didactiques, l'a parfaitement résumée. Je pourrais en effet me référer à ce qu'il a dit. Je constate aussi avec plaisir qu'en ce qui concerne la répartition linguistique des chambres, vous ne m'adresses aucun reproche. Vous regrettez même que la formule qui a été retenue ne soit pas généralisée.

On parle ici de la régularisation. Vous savez que dans la vie politique, il faut avoir le courage d'assumer. On ne choisit pas les solutions que l'on préfère en fonction des opportunités que l'on peut avoir. Je constate qu'en ce qui concerne la répartition dans cette affaire, vous ne m'adresses aucun reproche et je m'en réjouis.

Les présentes interpellations, spécialement dans le chef de MM. Poncelet et Van Parys, me permettent de constater que l'opposition a des vertus insoupçonnées. Du jour au lendemain, elle provoque des préoccupations dont nous n'avons pas nécessairement été le témoin dans le passé.

Car la question qui m'est posée, d'une manière quelque peu hypocrite, tend à savoir s'il y a des magistrats PSC et CVP dans cette commission. En fait, je n'en sais rien. Si, comme je l'ai déjà dit, Mme Dekkers avait présenté sa candidature, j'aurais pu vous répondre par l'affirmative, puisqu'à l'occasion de la séance du 15 mars dernier, M. De Crem a bien voulu me confirmer cette qualité

politique, que je n'ignorais par ailleurs pas puisqu'elle avait été chef de cabinet de précédents ministres. Cela étant, lorsqu'elle s'est présentée devant la commission du Sénat pour répondre en matière de "snelrecht", j'ai considéré que c'était le procureur général d'Anvers qui répondait. De même, si M. Visart de Bocarme avait présenté sa candidature, j'aurais pu vous dire, monsieur Poncelet, qu'il est probablement d'obédience PSC. Je l'ai vu récemment intervenir à la télévision sur le même sujet. Mais l'entendant, je n'ai pas considéré qu'il donnait l'avis du PSC sur le "snelrecht", mais bien celui du procureur du Roi de Namur.

Je ne sais donc pas répondre à ces questions, qui sont un peu surprenantes.

Je vous dirais d'ailleurs - et M. Bourgeois peut en témoigner - que je n'aime pas cette forme d'hypocrisie qui consisterait à dire que parce qu'on est appelé à exercer une responsabilité importante, on serait interdit d'opinion ou de sensibilité. Car dans ce cas, l'on pourrait remplacer les magistrats par des ordinateurs.

Pour ma part, je trouve réconfortant que dans les cours et tribunaux soient représentés le pluralisme et la variété des sensibilités qui existent dans ce pays. Nous leur demandons bien entendu de faire preuve d'indépendance.

Monsieur Van Parys, vous avez été ministre de la Justice, je ne vous ai jamais entendu remettre en cause l'indépendance de tous ces magistrats.

Soit dit en passant, vous me posez des questions concernant l'un d'entre eux, qui est liégeois. Or, dans cette affaire, c'est le ministre de la Justice qui est intervenu. Je vous invite à lui poser ces questions, que je trouve déplaisantes, voire même déplacées.

Mais soit ! Assumez donc vos questions et posez-les au ministre de la Justice !

Cela étant, relativement à la composition de la commission des régularisations, nous n'avons pas désigné des personnes provenant de nulle part ! Lorsque j'ai déclaré devant le parlement que je suivrais les avis rendus par ladite commission, j'ai fondé ce choix politique au regard de sa composition. J'ai affirmé et répété que je ne voyais pas pour quelle raison je ne lui ferais pas confiance, dans la mesure où elle se trouve être composée de magistrats, d'avocats et de représentants des associations de défense des droits de l'homme.

En effet, selon moi, tous les magistrats répondent à des critères de compétence et d'indépendance. J'imagine que c'est du reste pour ces motifs que les ministres successifs de la Justice les ont choisis. D'ailleurs, sans hésiter, ceux-ci m'ont, au travers de la proposition qui a modifié le texte constitutionnel, manifesté leur accord pour affirmer la nécessité de garantir cette indépen-

Antoine Duquesne

dance. L'on a changé le système; je pense même qu'objectivement, nous l'avons amélioré. Aussi, j'estime qu'il faut avoir du culot pour venir aujourd'hui renier le système que l'on a pratiqué pendant si longtemps ! Moi, je ne me permets pas ce genre d'attitude. Je prétends que les magistrats ont été choisis, peut-être pas dans des conditions idéales, mais néanmoins sur la base de critères de qualité. Je pense dès lors que notre magistrature peut se targuer d'indépendance.

De la même manière, les avocats désignés sont des personnes qui ont obtenu un diplôme auprès de nos universités, qui ont été inscrites à l'Ordre national des avocats et dont les candidatures nous ont été transmises par ce dernier, nous confirmant de la sorte qu'ils exercent leur profession avec dignité, sans qu'aucun reproche ne puisse leur être adressé. Je trouve que cela constitue une sérieuse garantie à leur endroit.

Enfin, les organisations de défense des droits de l'homme auxquelles nous faisons appel oeuvrent, depuis des années, dans le cadre des commissions instaurées par l'Etat, avec dévouement et compétence, au respect des droits de l'homme. Et je prendrais l'exemple de l'autre commission consultative des étrangers qui existait auprès de mon département.

Ainsi, je veux démontrer qu'il ne faut pas penser que nous serions allés chercher n'importe qui, ne répondant à aucune condition et à aucune garantie. Nous avons choisi des personnes dont la compétence et l'indépendance sont reconnues a priori. Je dois vous avouer que si cela n'avait pas été ma conviction, je n'aurais pas confirmé mon intention de respecter les avis qui me seront rendus par les commissions de régularisation.

Dès lors, le fameux document qui a circulé ne constitue pas - au contraire de ce qu'a dit M. Poncelet, je crois - un dossard apposé sur ces candidats. Moi, je ne sais pas si ceux qui sont cités à côté de cela ont ou non l'opinion qui est indiquée.

A partir du moment où nous avons reçu l'ensemble de ces candidatures, qu'il fallait que les choses soient délibérées en Conseil des ministres, on a demandé à chacun des partenaires se trouvant autour de la table d'examiner le curriculum vitae et l'expérience de chacun et d'exprimer ses préférences. Serait-ce interdit dans un gouvernement ? Quelqu'un connaît-il une autre manière de choisir ou de trancher entre des personnes ?

La loi est tout à fait claire. Elle laissait le libre choix au gouvernement. Et je voudrais dire d'ailleurs, en passant, que cette loi a pris plus de précautions qu'on en prenait jusqu'à présent pour nommer les magistrats, monsieur Van Parys, puisque vous en avez nommé beaucoup tout

seul en signant un arrêté royal, alors qu'ici, c'est le gouvernement qui a délibéré sur la liste qui a été retenue. Cette liste, soit dit en passant, je l'ai signée sans aucun état d'âme et je viens de l'envoyer à mon collègue de la Justice.

Donc, en ce qui me concerne, je prétends que ce sont des personnes compétentes, indépendantes, qui, en effet, ont la confiance des membres du gouvernement, conformément à ce qu'exigeait le prescrit de la loi.

Pour le surplus, il y a une question qui m'a été posée en ce qui concerne les autres désignations intervenues notamment au secrétariat de la commission de régularisation. M. Poncelet fait des calculs subtils, 40, 40, 20... Rien de tout cela, monsieur Poncelet.

En ce qui concerne le secrétariat de la commission de régularisation et du personnel des instances d'asile, le recrutement s'est fait par le secrétariat de recrutement qu'on appelle maintenant SELOR, l'ancien SPR.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID) : Mijnheer de minister, ik heb aandachtig geluisterd. Eerst en vooral neemt u uw wensen voor werkelijkheid als u zegt dat ik u niets verwijt in verband met de taalkundige dosering 5/3. Ik heb alleen geconstateerd dat u plots het criterium werklast ontdekt, maar dat u dit als minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken niet doet voor bijvoorbeeld de Raad van State, waarvan u wel degelijk weet dat de Nederlandstalige rechtzoekende er veel langer moet wachten. Ik wijs slechts op uw volstrekt gebrek aan logica terzake. Als het de Franstaligen goed uitkomt, kunt u plots wel criteria vinden, maar u neemt deze niet in aanmerking als het gaat over andere zaken.

U hebt even allusie gemaakt op de stelling die u vroeger in de commissie voor de Justitie hebt verdedigd. Ik weet dat u uitgaat van de logica waarbij politieke partijen of politici mensen aanduiden en hun voorkeur voor mensen uitdrukken, wat volgens u geen politieke benoemingen zijn om de simpele reden dat het dan gaat om per definitie bekwame mensen die hun diploma hebben behaald. U hebt daarin slechts het voordeel van de openhartigheid. Ik begrijp nu beter waarom de eerste minister hier niet komt antwoorden, want ik kan mij nauwelijks voorstellen dat hij op dezelfde manier dergelijke benoemingen zou durven verdedigen. Ik verwijs immers naar het regeerakkoord dat hij met zoveel aplomb en met zoveel armgezwaaai in de plenaire vergadering heeft verdedigd. Deze regering zou een trendbreuk veroorzaken, een breuk met het verleden, nieuwe politieke cultuur, gedaan met de politisering, de vertrouwensbreuk zou worden hersteld, de bevolking moest opnieuw oog hebben voor een regering die alleen het algemeen belang voor ogen hield enzovoort. U verbergt het niet, maar zegt inderdaad zeer openhartig dat u als politieke partij het lijstje onder ogen kreeg en daarop uw

Geert Bourgeois

voorkeuren hebt aangeduid. U bouwt daarop voort en zegt dat dit niet betekent dat het gaat om politieke benoemingen. Dat is een subtiële redenering waarvan de logica mij echt ontgaat. Als magistraten worden aangeduid met tussen haakjes vermeldingen als PRL, ECOLO of PS, en u zegt dan dat dit geen politieke benoemingen zijn, dan volg ik niet meer. Het zal misschien aan mij liggen, maar ik voel mij toch gesterkt door de publieke opinie die dat ook niet volgt. Ik kan mij niet ontdoen van de indruk dat dit een vorm van redeneren is die misschien wel opgaat in de regering of in een aantal Franstalige partijen, maar die algemeen door de Vlaamse publieke opinie niet wordt aanvaard.

U haalt het argument van het pluralisme aan, maar zelfs aan Franstalige kant en zonder dat ik de mening van de heer Poncelet deel, zult u niet ontkennen dat u daar plots een partij niet in meetelt. Als u consequent zou zijn, dan zou u dit moeten doseren over alle partijen. Ook die redenering volg ik niet, maar in uw redenering zou dit wel de ultieme logica zijn.

U hebt niet geantwoord op mijn vraag welke criteria werden gehanteerd. Er is maar één criterium : de politieke aanhorigheid, de voorkeur van de politieke partijen voor deze of gene magistraat, deze of gene advocaat. U moet consequent zijn en de moed hebben om wat in het regeerakkoord staat, af te doen als papier. Dit zijn woorden, maar verder hecht de regering daar geen enkel belang aan. De reeks incidenten hierrond is te groot. Dit moet dan ook de conclusie zijn : er is een regeerakkoord en er werd gepleit voor een trendbreuk waarbij alles anders zou worden, maar in de praktijk is dit niet zo en wordt gewoon voortgedaan zoals voorheen. Ik merk dat u het ontwerp van koninklijk besluit hebt getekend en doorgegeven aan de minister van Justitie. Het werd nog niet voorgelegd aan de Koning. Ik ben heel benieuwd of u de moed zult hebben om dan ook het lijstje dat in bijlage bij de officiële notificatie werd gevoegd en dat de politieke aanhorigheid van de kandidaten vermeldde, voor te leggen aan het Staatshoofd.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, het verheugt mij dat ik als enige deze vraag heb gesteld aan de Franstalige minister, de heer Duquesne. Een Vlaams antwoord van een liberale minister op een vraag als deze klinkt steeds als volgt : "In de tijd van de CVP was dat ook erg". We hebben dat ook gehoord in de zaak-Reynders. Dat is ongeveer het niveau van de Vlaamse argumentatie als het over politieke benoemingen gaat. Dat is wel juist maar het vormt geen politiek argument. Het is niet door te zeggen dat het in het geval van mevrouw Ancia ook om een politieke benoeming ging dat men de zaak-Reynders kan verdoezen. Verwilghen zit met dat ei en ik heb gisteren begrepen dat hij het nog wel een tijdje zal moeten meeslepen.

Anders is het Franstalige antwoord op dat soort vragen. De heer Bourgeois heeft gelijk als hij stelt dat het daar om openhartigheid gaat. Dat is het voordeel met de heer Duquesne. Hij is openhartig. Ik moet hem daarvoor bedanken want ik neem zijn antwoord mee naar Vlaanderen waar veel kiezers wonen die niet de zijne kunnen worden maar wel de onze. Ik neem zijn antwoord mee omdat het zo verhelderend is. Hij verbergt niets. Hij stelt dat iemand die in een regularisatiecommissie zit niet verstoken is van een politieke mening. Dat is juist. Zelfs een magistraat moet zijn mening niet onder stoelen of banken steken. Dat was vandaag echter niet de vraag. De vraag was of die mening ook op de notificatie van de Ministerraad moet terechtkomen, zeker als men ergens zo'n belangrijke overheidsfunctie moet gaan bekleden.

Wij nemen het antwoord van de Franstalige minister dus mee naar Vlaanderen. Wij zullen zeggen dat het geen politieke benoemingen zijn maar notificaties van een politieke mening. Dat is toch een ernstige nuance. Het Vlaamse publiek zal dit onmiddellijk begrijpen. De minister zegt hier verder openhartig dat ze allemaal over een universitair diploma beschikken. Dat is bijna iets voor een sketch. Een goede conferencier kan hier wel iets van maken. De minister antwoordt dat ze wel een partijpolitieke kleur hebben maar ook een universitair diploma. Mijnheer de minister, dit zijn partijpolitieke figuren. U bent daar openhartig over geweest. U hebt gezegd dat wij in België geen personen kunnen aanduiden in een coalitie zonder dat alle partijen om de tafel hun mannetjes mogen aanduiden. U hebt daarmee eigenlijk een soort bekentenis afgelegd. U hebt gezegd dat het in dit land niet meer mogelijk is om benoemingen te doen zonder dat het partijpolitieke benoemingen worden. Het bewijs daarvan is het feit dat u nooit een bekwaam iemand zult aanduiden en achter zijn naam zult zetten "Vlaams Blok". Dat zal zelfs niet gebeuren als het Vlaams Blok 20% van de Vlaamse stemmen vertegenwoordigt. Men moet in deze coalitie mensen aanduiden, niet omdat ze bekwaam zijn, een universitair diploma hebben of iets afweten van regularisaties of vluchtelingen of wat dan ook, maar wel omdat ze door partijen aangeduid werden. Op die manier maakt men het in een coalitie mogelijk dat er nog mensen aangeduid worden. Het gebeurt nog steeds zoals in het verleden, in de tijd van de CVP. Ik denk alleen niet dat de CVP ooit in een notificatie aan de Ministerraad tussen haakjes de partijpolitieke aanhorigheid bij de coalitiepartners heeft gezet. Bij de CVP heb ik dat nooit gezien. Ik heb dan wel niet zo veel ervaring maar toch voldoende om dat te kunnen stellen. Het is dus nog steeds zoals vroeger. Als er sprake is van ervaring en bekwaamheid, dan is dat een toevallige spin-off van wat in de eerste plaats door partijpolitieke benoemingen wordt bepaald.

Mijnheer de minister, de essentie van de openhartigheid die u hier vandaag aan de dag hebt gelegd is dat u blindelings de regularisatiecommissies zult volgen, niet

Gerolf Annemans

omdat zij een goed advies uitbrengen maar wel omdat zij partijpolitiek gezien het vertrouwen van u en uw coalitie genieten. Al de rest is onzin.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat de minister van Binnenlandse Zaken moet beseffen dat hij zich moet onderwerpen aan de parlementaire controle van de beslissingen waarvoor hij politiek verantwoordelijk is.

Mijnheer de minister, het volstaat niet te verwijzen naar het verleden. Trouwens, precies onder impuls van de christen-democraten kwam de wet van 1991, houdende depolitisering van de magistratuur, tot stand. Deze wet zorgde ervoor dat alleen personen konden worden benoemd die zich onderwierpen aan een examen. De heer De Gucht heeft gisteren hierover gezegd dat het examen te zwaar is en dat men beter zou terugkeren naar de oude toestand.

Precies onder impuls van de christen-democraten hebben wij het Octopusakkoord gesloten. Een van de maatregelen van dit akkoord was de oprichting van de Hoge Raad voor de Justitie waardoor de depolitisering definitief werd verworven. Ik moet op dit ogenblik echter vaststellen dat de concretisering van de depolitisering op zich laat wachten als we zien dat de oprichting van de Hoge Raad voor de Justitie voortdurend wordt uitgesteld.

Mijnheer de minister, het volstaat niet te verwijzen naar het verleden. U moet in het parlement antwoorden op de vragen over beslissingen die u hebt genomen of waarvoor u politiek verantwoordelijk bent. U hebt geen enkel argument, behalve de politieke voorkeur, aangehaald waarop u zich hebt gebaseerd bij de keuze voor deze personen.

Waren er adviezen uitgebracht inzake de magistraten van de parketten-generaal ? Waren er bepaalde elementen op basis waarvan u die keuze hebt gemaakt ? U geeft hierop geen enkel antwoord. Mijn conclusie is dan ook dat het enige element dat heeft meegeteld de politieke obediëntie is.

Dit geldt des te meer voor de toekomstige eerste voorzitter van de Commissie voor de Regularisatie. Mijnheer de minister, ik aanvaard in geen enkele mate uw antwoord waarin u ons verwijst naar de minister van Justitie. Mag ik u eraan herinneren dat deze interpellatie gericht was aan de minister van Binnenlandse Zaken én aan de minister van Justitie. Als u vandaag antwoordt, doet u dit ook namens de minister van Justitie. U moet hier antwoorden op de vragen die worden gesteld.

Ik wil u uitdrukkelijk op uw verantwoordelijkheid wijzen. Mijnheer de minister, ofwel gaat u aan uw collega van Justitie vragen of er inderdaad aanwijzingen zijn van een eventuele betrokkenheid van de toekomstige eerste voorzitter in het dossier-Vanderbiest of het dossier-

Close, ofwel bent u politiek verantwoordelijk als zou blijken dat de toekomstige eerste voorzitter niet over de nodige integriteit beschikt om op een waardige wijze die commissie voor te zitten en de onafhankelijkheid te waarborgen. Dit is de uitdaging waarmee u wordt geconfronteerd als u vandaag verwijst naar de minister van Justitie. U zit hier immers in opdracht en namens de regering. Het moment van de waarheid komt wanneer zou blijken dat de toekomstige eerste voorzitter werd ondervraagd in het dossier-Close betreffende de Luikse parkeermeters. Dit is uw verantwoordelijkheid.

Het is uw verantwoordelijkheid. U kunt het parlement negeren en doen wat u wil, maar op een bepaald ogenblik zult u uw politieke verantwoordelijkheid moeten nemen. Wanneer u niet ingaat op mijn vraag om deze informatie op te vragen vooraleer de benoeming definitief wordt zodat het probleem van de politieke verantwoordelijkheid zich niet hoeft voor te doen, wanneer u niet aanvaardt dat u in het parlement wordt verwittigd over elementen die in de media zijn verschenen en wanneer u zich veroorlooft te zeggen om het maar aan een collega te vragen, dan zult u op een bepaald ogenblik ook de verantwoordelijkheid hiervoor moeten dragen.

Ik had gehoopt u te kunnen verwittigen en te waarschuwen, zodat u nog de mogelijkheid had om te voorkomen dat iemand wordt benoemd van wie later zou kunnen worden gezegd dat hij niet de nodige integriteit en waardigheid heeft om deze dossiers te behandelen. Dit zou toch onze gemeenschappelijke bezorgdheid moeten zijn, in het verleden, het heden en de toekomst ?

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, le ministre vient d'essayer de nous faire comprendre quelque chose. Il commence sa réponse en nous disant "bis repetita". Je serais enclin à répliquer en disant que ce n'est pas cela le plus grave, mais plutôt, comme je le disais hier à son collègue de la Justice, "perseverare diabolicum".

En effet, monsieur le ministre, je crois que vous avez choisi le mauvais moyen de vous défendre. En plaidant non coupable, vous faites une erreur de stratégie et une faute.

Vous avez signé une note dans laquelle les candidats étaient porteurs d'une étiquette politique. Si vous nous aviez confirmé que cela s'était bien passé ainsi, mais que quelqu'un avait malencontreusement oublié de gommer cette référence lorsque la liste a été transmise au Conseil des ministres, nous aurions pu comprendre qu'une erreur matérielle s'était glissée dans le dossier.

Or, vous nous accusez d'hypocrisie. C'est un comble ! Vous nous accusez d'avoir commis une faute, alors que c'est vous qui l'avez laissé passer. C'est bien vous qui avez signé une note au Conseil des ministres. C'est vous

Jean-Pol Poncelet

qui avez endossé et cautionné une note dans laquelle on met une étiquette sur chacun des magistrats mis en place. C'est vous qui avez fait une arithmétique, dont je reconnais qu'elle n'est pas la même que la mienne. Sur la base d'une clé de répartition 2-2-1, je compte que la répartition serait de 40%, 40% et 20%. Mais ce n'est pas ce qui importe.

Le grand problème, monsieur le ministre, c'est que vous aviez annoncé que les règles avaient changé. C'est pourquoi je m'attendais à une réponse un peu différente. Dois-je vous rappeler la campagne électorale que la famille libérale a menée au sujet de la dépolitisation des nominations et sur l'objectivité qui allait prévaloir ? Je pourrais à cet égard vous soumettre certains tracts qui ont été distribués.

Finalement, tout en ayant annoncé un changement d'attitude et une nouvelle culture politique, vous appliquez purement et simplement le contraire de ce que vous aviez annoncé. Voilà ce que je vous reproche. Je ne conteste pas la compétence, universitaire ou non, des membres que vous avez désignés. Je ne parle pas de leur expérience en la matière. Mais je clame bien haut qu'on les a nommés parce qu'ils avaient une obédience politique et c'est à ce titre-là qu'ils vont vous rendre service dans les commissions de régularisation.

Enfin, vous avez parlé de ce qu'on appelle maintenant le SELOR, qui remplace le Secrétariat permanent de recrutement. Dites-moi donc quel arrêté royal dissout le Secrétariat permanent de recrutement et le désactive. A ma connaissance, aucune disposition réglementaire administrative n'a jamais été prise en vue de changer l'intitulé de ce service. Le gouvernement l'a débaptisé et l'utilise sous un autre nom, et ce sans la moindre justification réglementaire.

Et que se passe-t-il aujourd'hui à l'ex-Secrétariat permanent de recrutement ?

Dans le passé, lorsqu'un poste était ouvert dans une administration, on demandait au Secrétariat permanent de recrutement de procéder à des examens et de faire le classement objectif d'un certain nombre de candidats. Et le ministre, ou le chef du département, était dans l'obligation d'appeler le premier classé. Aujourd'hui, c'est fini. Le Secrétariat permanent de recrutement envoie au ministre une liste de candidats dans laquelle ce dernier choisit. Il ne tient même plus compte du classement fait par le secrétariat.

En conclusion, je vous demande d'adapter votre comportement à votre programme, aux promesses faites durant la campagne électorale. Ce sera la meilleure façon d'éviter des reproches qui, en l'occurrence, étaient justifiés.

Vous comprendrez donc, monsieur le ministre, que je ne peux pas me satisfaire de votre réponse.

M. Antoine Duquesne, ministre : Très brièvement, parce qu'il est impossible de convaincre un sourd. Je répète que le gouvernement a fait le choix de personnes qui par ailleurs ont déjà une qualification reconnue et sanctionnée sur la base d'un curriculum vitae et que les membres du gouvernement, comme c'est leur droit - je ne connais pas d'autre manière de délibérer à quinze -, ont exprimé leurs préférences. Ces préférences ont été sanctionnées par un accord de l'ensemble du gouvernement. Elles sont fondées sur les qualités objectives des uns et des autres.

Monsieur Van Parys, moi, je ne dis pas n'importe quoi et je n'ai pas peur d'assumer mes responsabilités. Le gouvernement a pris ses décisions en connaissance de cause et il n'y a, dans les candidats qui ont été retenus, aucune raison de suspecter que ce soit de quoi que ce soit. Chacun des ministres a confirmé les propositions qui ont été faites et en ce qui me concerne, je n'ai aucune difficulté à dire que je ne partage pas les suspicions qui sont les vôtres.

De voorzitter : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de heren Geert Bourgeois, Tony Van Parys en Jean-Pol Poncelet en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Geert Bourgeois, Gerolf Annemans, Tony Van Parys en Jean-Pol Poncelet

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken, - stelt vast dat de minister geen duidelijk antwoord heeft gegeven op de vragen die hem werden gesteld;

- klaagt de gevolgde procedure aan, die ingaat tegen de geest en de letter van de regeringsverklaring;

- drukt haar wantrouwen ten opzichte van de minister van Binnenlandse Zaken uit."

Une motion de méfiance a été déposée par MM. Geert Bourgeois, Tony Van Parys et Jean-Pol Poncelet et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Geert Bourgeois, Gerolf Annemans, Tony Van Parys et Jean-Pol Poncelet

et la réponse du ministre de l'Intérieur, - constate que le ministre n'a pas répondu de manière adéquate aux questions qui lui ont été posées;

voorzitter

- dénonce la procédure suivie qui est contraire à l'esprit et à la lettre de la déclaration gouvernementale;

- exprime sa méfiance vis-à-vis du ministre de l'Intérieur."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Gerolf Annemans en Guido Tastenhoye en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Geert Bourgeois, Gerolf Annemans, Tony Van Parys en Jean-Pol Poncelet

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken, verzoekt de regering nieuwe commissies te benoemen zonder rekening te houden met partijpolitieke aanhorigheden."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Gerolf Annemans et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Geert Bourgeois, Gerolf Annemans, Tony Van Parys et Jean-Pol Poncelet

et la réponse du ministre de l'Intérieur, invite le gouvernement à procéder à la nomination de nouvelles commissions sans tenir compte de l'appartenance politique."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren André Frédéric, François-Xavier de Donnée, Jan Peeters en Denis D'hondt en de dames Kristien Grauwels en Marilou Van den Poel-Welkenhuysen.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. André Frédéric, François-Xavier de Donnée, Jan Peeters et Denis D'hondt et Mmes Kristien Grauwels et Marilou Van den Poel-Welkenhuysen.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Regeling van de werkzaamheden**Ordre des travaux**

Op verzoek van de heer Pieter De Crem worden zijn mondelinge vragen nrs. 1244 en 1267 samengevoegd.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de terugkeer van ontheemde Kosovaren" en "de ontsnapping van 10 illegale Marokkanen uit het transitcentrum op de luchthaven van Zaventem" (nrs. 1244 en 1267)

Questions orales jointes de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le retour des Kosovars expatriés" et "l'évasion du centre de transit à l'aéroport national de 10 Marocains en séjour illégal" (n°s 1244 et 1267)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 2 maart 2000 werd het ontheemdenstatuut voor Kosovaren opgeheven. Daar rond was heel wat te doen en alleen de families met schoolgaande kinderen kunnen nog tot het einde van dit schooljaar blijven. De Kosovaren die nadien nog op het grondgebied verblijven zijn illegaal, behalve indien zij asiel of de regularisatieprocedure zouden hebben aangevraagd of daar deel van uitmaken. Ik heb daarbij een aantal vragen.

Kunt u mij cijfers geven inzake het aantal naar Kosovo teruggekeerde Kosovaren, het aantal dat pas in juni 2000 zal terugkeren, het aantal dat een asielaanvraag heeft ingediend en het aantal dat een aanvraag tot regularisatie heeft ingediend ? Er is nog een belangrijk punt. De minister van Maatschappelijke Integratie had voorgesteld dat er een zogenaamde herhuisvestingspremie van 100 000 frank zou worden toegekend. Hoeveel aanvragen werden daarvoor ingediend ? Kunnen de Kosovaren die asiel aanvroegen voor 19 april 1999 maar die nog wensen terug te keren naar hun land, al dan niet gebruik maken van de ondersteuning die aan de ontheemden wordt gegeven ? Ten slotte wellicht de belangrijkste vraag : wordt in Europees verband verder gewerkt aan een definitief statuut voor ontheemden of zal de Belgische regering op dit vlak zelf een initiatief nemen ?

Dan is er nog mijn vraag over de ontsnapping op 5 maart 2000. U hebt hiervan kennis genomen. Wat waren de exacte omstandigheden van deze ontsnapping ? Hoeveel vluchtelingen waren er ? Hoeveel werden er opgepakt ? Komt ontsnapping uit transitcentra dikwijls voor ?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, monsieur De Crem, pour répondre à votre question, je vous dirai que 682 Kosovars sont retournés via le programme de retour volontaire spécifique (RKB), et 663 via le programme général de retour volontaire (REAB).

Il faut savoir que tous les Kosovars qui quittent la Belgique ne le signalent pas et qu'un quart des Kosovars convoqués à l'Office des étrangers pour audition dans le cadre de leur demande, ne se présentent jamais.

Depuis début mars, le statut de protection temporaire pour les Kosovars sans enfant scolarisé a pris fin. Malgré cela, le nombre de demandes d'asile de Kosovars est resté stable dans les huit jours qui ont suivi, délai légal pour demander l'asile.

Les demandes d'asile actuelles sont essentiellement introduites par des Tziganes du Kosovo.

Le nombre des Kosovars bénéficiant de la prolongation du statut jusqu'au 30 juin n'est pas encore connu. En effet, les communes sont tenues, par une circulaire, de proroger leur séjour. Lorsqu'elles l'auront signalé au registre national, ce nombre sera connu et je pourrai alors vous le communiquer.

Antoine Duquesne

Enfin, près de 600 demandes de régularisation ont été introduites par des Kosovars.

J'en viens maintenant à l'évasion qui a eu lieu au centre Inad.

Je voudrais tout d'abord vous préciser les circonstances exactes de l'évasion en question.

Treize Marocains sont venus d'Istanbul, le 1er mars dernier, avec la compagnie Turkish Airways. Ils étaient en transit pour le Maroc et devaient prendre leur avion le lendemain. Ils étaient en possession de leur passeport national mais étaient dépourvus de visa. Le visa n'est toutefois pas requis lorsqu'il s'agit de passagers TWOV, c'est-à-dire "transit without visa", autrement dit de passagers provenant d'un pays non Schengen à destination d'un pays non Schengen et dont le premier vol de connexion a lieu dans un délai de 72 heures.

Ces passagers marocains ont délibérément refusé de prendre leur vol à destination du Maroc et ont été retrouvés dans la zone de transit.

Deux d'entre eux sont vraisemblablement entrés sur le territoire. Un autre Marocain en provenance de Moscou, qui avait également raté son vol vers le Maroc, a été appréhendé dans les mêmes circonstances.

L'inspection des frontières a pris une décision de refoulement sur la base de motifs de voyage imprécis, autrement dit de l'article 3, 3° de la loi du 15 décembre 1980. Ils ont été conduits au centre Inad, vers 1.30 heure du matin, le 3 mars dernier.

L'assistant surveillant a remarqué, le lendemain, que la fenêtre du dortoir était brisée et que dix Marocains, tous des hommes, avaient pris la fuite.

La gendarmerie fut immédiatement avertie. Les deux Marocains qui restaient ont été entendus.

Aucun des Marocains s'étant évadés n'a encore été repris.

Cette évasion est la première du genre. Il s'agit d'un événement tout à fait exceptionnel. On n'a d'ailleurs jamais pensé qu'il pourrait se produire dans ces conditions à Zaventem.

Je prendrai les mesures pour éviter que ne se renouvelle un tel incident, même si, comme vous le savez, le risque zéro n'existe pas en la matière.

Plusieurs pistes sont envisagées. Nous prévoyons notamment de mieux adapter le nombre du personnel de nuit en fonction des besoins exceptionnels temporaires. Un règlement spécifique pourrait être établi pour ce centre. Ce règlement serait forcément différent de celui des centres fermés en raison de la spécificité même du centre Inad étant donné sa situation géographique - il se

trouve, en effet, dans l'enceinte même de l'aéroport -, et son objectif qui est d'offrir gîte et couvert aux personnes refoulées et dans l'attente de leur vol de retour. Il ne s'agit donc pas d'un centre fermé mais d'un lieu d'attente. C'est la raison pour laquelle on n'a jamais pris de dispositions particulières.

Parmi les mesures qui pourraient être prises pour empêcher d'autres incidents de ce genre, il y a également la prévention qui consiste à demander aux compagnies aériennes d'être particulièrement vigilantes et d'avertir les autorités chargées du contrôle des frontières lorsqu'elles embarquent des groupes de personnes non issues du pays du lieu d'embarquement.

Ici, il s'agit d'un groupe de Marocains au départ de la Turquie et de Moscou. Une bonne collaboration avec les compagnies aériennes peut permettre aux gendarmes de prendre les mesures nécessaires à l'aéroport de Zaventem dans des situations telles que celle-là.

Enfin, si cela s'avère nécessaire, une extension de ce centre pourrait être demandée mais alors en collaboration avec la BIAC.

En conclusion, on ne peut bien sûr jamais éviter ce genre d'incident ou en tout cas être certain qu'il ne se produira jamais. C'est une première au centre Inad. J'ajoute que ce centre donne directement sur le bitume puisqu'il s'agit d'organiser des départs. Les personnes retenues dans ce centre n'ont jamais posé trop de problèmes. En effet, celles qui en posent sont systématiquement transférées au centre 127 ou 127bis.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor het volledige antwoord op de vraag over de ontsnapping in Zaventem. Zoals u zegt was het waarschijnlijk het eerste incident van dit soort, wat men nu eenmaal nooit kan vermijden. We moeten er natuurlijk voor zorgen dat we op dit vlak geen verdere precedentes krijgen. Ik hoop dat Binnenlandse Zaken de nodige maatregelen heeft genomen om dit te vermijden.

Mijnheer de minister, ik dank u tevens voor het antwoord op mijn eerste vraag. Het was een precieze vraag om cijfers die in het verlengde lag van het voorstel dat we misschien nog even kunnen aanklaarten. Dit voorstel gaat over het statuut van de mensen die op ons grondgebied asiel zoeken. In elk geval was de zaak verhinderd en heeft ze de link gelegd met het Europees gebeuren.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, M. Vande Lanotte avait donné des éléments complémentaires aux questions posées par M. De Crem et je n'en ai pas fait état.

Antoine Duquesne

Donc, je vous ai dit que 1 091 demandes pour bénéficier du programme RKB sont actuellement traitées, auxquelles il faut ajouter les 682 personnes ayant déjà bénéficié de ce programme.

Les Kosovars ne bénéficiant pas du statut de protection temporaire peuvent uniquement bénéficier du programme général REAB qui prévoit une prime de 10 000 francs.

En ce qui concerne votre dernière question relative à l'élaboration au niveau européen d'un statut de personnes déplacées, je puis vous confirmer, étant présent à la réunion informelle du Conseil des ministres de l'Intérieur de Lisbonne, que ce point figurait à l'ordre du jour du "scoreboard" de la Commission.

J'ai dit et répété que nous souhaitions avancer dans ce dossier, que nous étions même prêts à déposer une proposition. Ayant entendu les réactions des uns et des autres, je dois vous dire que ce n'est pas évident.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de medische bijstand en de talrijke verzekeringen die moeten afgesloten worden tijdens Euro 2000" (nr. 1279)

Question orale de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'assistance médicale et les nombreuses assurances qui doivent être conclues dans le cadre d'Euro 2000" (n° 1279)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag ligt in het verlengde van de problematiek van medische hulpdiensten en verzekeringen. Er bestaat daarover nog heel wat onzekerheid. De medische hulpdiensten hebben aan de organisatoren van het voetbalfeest Euro 2000 gevraagd om 8 miljoen frank ter beschikking te stellen voor de medische hulpverlening tijdens de voetbalwedstrijden die op ons grondgebied zullen worden gespeeld. De ervaring van wat gebeurd is tijdens de vroege zomer van 1985 is daar zeker niet vreemd aan. De hulpdiensten zouden reeds in november 1999 een offerte ingediend hebben. De organisatoren van Euro 2000 zouden voorlopig nog niet op deze offerte hebben geantwoord. Daarop zijn heel wat reacties gekomen. Langs beide zijden zijn er afwijzende reacties geweest, omdat een aantal zaken in verband met de noodzakelijke medische bijstand nog niet geregeld is. Wij zijn ervan overtuigd dat, afgezien van de verschillen tussen meerderheid en oppositie, de medische bijstand toch optimaal zou moeten zijn. Er blijkt echter evenmin duidelijkheid te bestaan omtrent de nodige verzekeringen die de organisatoren al dan niet

zouden hebben afgesloten. Daarover wil ik de minister toch een aantal belangrijke vragen stellen. Ik heb dit niet willen doen in de vorm van een interpellatie, maar in de vorm van een vraag, want het zal niet de laatste keer zijn dat wij daarover zullen spreken.

Is die offerte inzake medische bijstand ingediend ? Wij hebben gezien dat de offerte onder meer te maken had met bijstand, met voorzorg, met eerste hulp bij ongevallen, met recovery, met verzorging ter plaatse, met animatie en met reanimatie. Is die offerte ooit aangekomen bij de organisatoren ? Is ze bijgevolg ook aangekomen op het ministerie van Binnenlandse Zaken, de coördinerende task-force ?

Kan de minister het bericht van de organisatoren bevestigen dat zij een neutrale instantie willen aanstellen die volgens neutrale criteria het juiste bedrag voor de medische bijstand zal bepalen ? Ik ga ervan uit dat minimale noodhulp aan een individu - het afvoeren uit een stadion, het geven van eerste hulp bij ongevallen en het ontslaan van verdere zorg - ongeveer 50 000 frank zou bedragen. Dit zou concreet betekenen dat er naar aanleiding van Euro 2000 maximaal achthonderd dergelijke gevallen zouden kunnen zijn. Welke instantie is hiermee belast ? Wanneer wordt hierop een antwoord verwacht ?

Is er overleg gepleegd tussen het ministerie van Volksgezondheid en het ministerie van Binnenlandse Zaken ? Wat is de rol van het ministerie van Volksgezondheid ? Is er in een medisch urgentieplan voorzien voor elke wedstrijd in het kader van Euro 2000 ? Werd dit plan opgesteld in samenwerking met de bevoegde veiligheidsdiensten ?

Een heikel punt is dat er heel wat onduidelijkheid schijnt te bestaan omtrent de verzekering van Euro 2000, niet alleen de medische verzekering, maar ook de verzekering voor aansprakelijkheid en alles wat daarmee te maken heeft. Welke verzekeringen werden tot nog toe genomen ? Is ook de Belgische Staat verzekerd tegen eventuele ongevallen ? Welke maatschappijen werden daarvoor aangesproken ? Heeft dit ook te maken met de Europese aanbesteding die in dat kader van toepassing zou moeten zijn ?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, les questions de M. De Crem sont pertinentes et importantes.

Pour l'instant, il existe entre des services d'aide médicale urgente, plus précisément la Croix Rouge et la Fondation Euro 2000, un différend à caractère privé concernant l'aide médico-sociale urgente pour le tournoi. En novembre 1999, la Croix Rouge a transmis à la Fondation une estimation définitive des coûts. Pour sa part, la Fondation

Antoine Duquesne

l'estime trop élevée. Lors de l'entretien en mon cabinet avec M. Courtois, directeur du tournoi, le 15 février dernier, j'ai promis de demander à Mme Aelvoet, en tant qu'instance neutre, d'examiner cette problématique.

Dans une lettre que je lui ai adressée, j'ai demandé à Mme Aelvoet de s'occuper personnellement de ce problème et de procéder à l'évaluation du dossier de manière tout à fait neutre et impartiale afin d'examiner si les demandes sont excessives ou non. Bien entendu, j'ai insisté sur l'urgence compte tenu du fait que le tournoi débute le 10 juin prochain.

Des réunions de concertation ont déjà eu lieu; Mme Aelvoet me l'a confirmé ce matin au Conseil des ministres. Beaucoup de problèmes ont été réglés. Ce n'est pas encore le cas pour Bruxelles et Liège. Pour débloquer la situation, une réunion est prévue ce vendredi à 9 heures du matin; un bilan pourra être dressé.

Pour vos questions plus générales concernant l'Euro 2000, la Fondation Euro 2000 a mis sur pied une commission médicale. Elle a pour tâche de prendre connaissance des accords réguliers entre les villes hôtes et les stades du point de vue médical et de donner un avis sur d'éventuelles mesures complémentaires. Cette commission médicale est notamment composée de membres des ministères concernés des Pays-Bas et de Belgique. Un directeur local médical sera opérationnel dans chaque ville hôte.

La commission médicale a établi un guide médical pour l'Euro 2000 qui contient les bases générales pour la mise sur pied des dispositifs médicaux. Ce guide sert de fil conducteur pour les négociations au niveau local; il reprend un certain nombre d'exigences minimales, par exemple le délai dans lequel les services d'aide médicale urgente doivent intervenir dans le stade.

En ce qui concerne les moyens disponibles dans les stades, une convention doit être conclue entre l'organisateur, les autorités administratives et policières et les services de secours, conformément à l'article 5 de la loi-football. C'est dans ce cadre que le plan médical d'urgence est examiné, en collaboration avec les services de sécurité compétents.

La Fondation Euro 2000 a notamment déjà pris les assurances suivantes : une assurance légale en responsabilité civile pour le public, une couverture légale obligatoire des accidents de travail pour les stewards belges, une assurance en responsabilité civile via l'UEFA pour les employés de la Fondation, une assurance pour les volontaires via une assurance UEFA pour les employés, chargés de mission et volontaires. Pour les stades, l'assurance est actuellement en cours d'adaptation en concertation avec la Fondation et les propriétaires. Un examen minutieux est réalisé pour faire correspondre le mieux possible les assurances.

Quant à l'application de la législation concernant l'adjudication des assurances dans le cadre de l'Euro 2000 au niveau européen, la compétence d'appréciation appartient au ministre des Affaires économiques. L'organisateur a lui-même communiqué à mes services qu'il ne suivait pas cette procédure.

Monsieur De Crem, je crois ainsi avoir répondu complètement à vos questions.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord op het deel medische aangelegenheden. Er is nog het probleem van de verzekeringen die de Belgische Staat zal moeten aangaan om zich in te dekken tegen calamiteiten en andere incidenten. Ik heb de indruk, mijnheer de minister, zonder de zaak op de spits te willen drijven, dat daarover nog altijd geen duidelijkheid bestaat.

Welke maatschappijen zijn hiervoor verantwoordelijk ? Wie heeft deze polissen gesloten ? Welke risico's worden gedekt ? Uw antwoord is op dat vlak niet voldoende, maar ik geef u nog een beetje de tijd om uw antwoord bij te schaven.

Minister **Antoine Duquesne** : Over welke verzekeringen hebt u het ? Over die voor Euro 2000 ? U hebt mij die vraag reeds gesteld en ik heb u geantwoord. Maar het is niet verboden mij een andere vraag te stellen.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Als u het gesprek een andere teneur wil geven, mag u het zeggen. Ik geef u met een dergelijke vraag de gelegenheid om u als lid van de uitvoerende macht in te dekken. Als u dat niet wil doen en geen details wil geven over bepaalde zaken, ik heb ze allemaal ! Ik weet hoe de zaak in elkaar zit !

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur De Crem, malgré les invitations pressantes de notre président, vous ajoutez encore une question. Ce n'est pas sérieux.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de minister, ik wil niet dat u een interpellatie uit de weg gaat over de risico's en de moeilijkheden die u hebt om deze risico's te dekken en over de risico's die men niet wil dekken. De Belgische Staat hoopt met de polissen die zij nu aangaat geen problemen te krijgen, noch materieel, noch immaterieel, noch fysiek. Dat is dus voor mij geen enkel probleem en ik kan u zeggen, als u dat wilt, dan hebt u hier binnen de veertien dagen grote kermis. La kermesse, vous savez ce que c'est. Vous m'avez déjà souvent invité à venir dans la province du Luxembourg. Je peux vous garantir qu'une bonne kermesse luxembourgeoise, c'est la cocagne ! Als u dat wilt, geen probleem.

Pieter De Crem

Ik stel voor, mijnheer de voorzitter, dat wij in deze commissie, als wij vragen stellen, als lid van de oppositie minstens een waardig wederwoord kunnen geven en dat wij niet met misprijzen worden bejegend. Het antwoord dat wij hebben gekregen is op examenvlak hoogstens 60% waard, net voldoende, de kandidaat wordt doorge laten. Als dat de bedoeling is kunnen wij hier iedere week de discussie opnieuw voeren. Het antwoord van de minister was net voldoende.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, vous savez que j'essaie toujours de répondre de manière circonstanciée aux questions qui me sont posées. Vous me reprochez d'ailleurs bien souvent de répondre trop longuement. Aujourd'hui, M. De Crem, sous le couvert d'une question, m'en pose six et après avoir entendu mes réponses, il m'en pose encore une septième. Je prends acte de ce que M. De Crem me veut du bien et cela me fait plaisir. Mais je crois qu'il faut avoir un minimum d'ordre dans notre travail sinon cela va devenir ingérable.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het nucleair transport en de veiligheid" (nr. 1343)

Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "le transport nucléaire et la sécurité" (n° 1343)

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, ik ben af en toe in uw commissie aanwezig. Ik heb ook wijze woorden van de vroegere voorzitter en de vroegere minister gehoord en gelezen in de krant, namelijk dat hij inderdaad onmiddellijk begrepen had wat nu de positie was die de CVP aannam, dat de oppositie een bepaalde rol moest aannemen en dat men maar moest aanvaarden dat men in die positie zit. Blijkbaar aanvaardden sommigen dat niet.

De **voorzitter** : Mijnheer Wauters, gelieve tot uw vraag te komen.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Ja, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer de minister, ik heb u al verschillende keren kunnen ondervragen omdat ik niet gerust ben in verband met de veiligheid rond het nucleair transport uit Frankrijk. Ik heb ook alle dossiers hierrond nagelezen en ik ben nog op een dossier gestoten betreffende de opvolgingscommissie. Van deze opvolgingscommissie verwachtte ik dat die kon opvolgen en regelmatig zou samengeko-

men. De vorige regering achtte het blijkbaar niet nodig dit te laten opvolgen. In het laatste rapport dat ik daarvan gelezen heb, staat dat men inderdaad op een aantal kritieke punten heeft gewezen, samen met het NIRAS overigens, dat terzake betrokken partij is.

Men zegt dat er een aantal kritieke punten zijn in Mol. Daar moeten aanpassingswerken gebeuren aan het station. Er moeten wegenwerken gebeuren van Mol tot Belgoprocess, waar het afval zal terechtkomen.

Voor het transport van het militaire kamp van Geel naar Belgoprocess over de weg zijn noodzakelijke aanpassingswerken nodig : versterking van de spoorwegverbinding van het NMBS-netwerk en het militaire kamp van Geel, aanpassingen aan de ontladingsgraad in het militaire kamp van Geel en het bouwen van een nieuwe brug over het kanaal Bocholt-Herentals. Hetzelfde geldt als men over het spoor van het militaire kamp naar Belgoprocess zou gaan. Men zegt dat ook dan die spoorwegverbinding noodzakelijk is, evenals de bouw van een brug.

Dat zijn belangrijke vaststellingen, die het NIRAS doet en die de opvolgingscommissie doet, dus alle betrokken partijen als zodanig. Nu is mijn vraag of er is voldaan aan al deze aanpassingswerken ? Welke werken zijn uitgevoerd en welke niet ? Is er ook voldaan aan het derde punt ? Is er voldaan aan de veiligheid ? Als dat niet zo is, dienen de transporten dan niet uitgesteld te worden ?

Mijnheer de minister, de opvolgingscommissie is belangrijk. Bent u van plan om die commissie vooralsnog, voordat het nucleair transport definitief wordt gepland, bijeen te roepen ? Ook in dit laatste stuk traject, zitten nog een aantal problemen.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, la commission de suivi à laquelle vous vous référez résulte d'une initiative prise par l'administration communale de Mol. Un de ses objectifs est d'informer les membres du conseil communal et des organes consultatifs communaux sur les activités de l'industrie nucléaire dans la région. Les fonctionnaires de l'administration compétente, en l'occurrence le Service de protection contre les radiations ionisantes, ont souvent participé à ces réunions. Ils y prenaient part comme observateurs mais ils pouvaient, à cette occasion, mettre leur expertise technique à la disposition des participants.

Dans le même contexte, l'ONDRAF et Belgoprocess ont également informé cette commission sur le transport des déchets radioactifs. Le rapport auquel vous vous référez concernait surtout un projet spécifique - le projet HAWC, cette appellation étant un acronyme pour "High Active Waste Concentrate - qui a été entre-temps définitivement abandonné. Ce projet concernait la vitrification dans les installations de Belgoprocess à Dessel de déchets liqui-

Antoine Duquesne

des hautement radioactifs en provenance d'Allemagne. Ces déchets sont comparables à ceux qui doivent revenir. La réalisation du projet HAWC exigeait des investissements tellement élevés par rapport aux bénéfices espérés que ce projet fut abandonné. En définitive, ces déchets seront traités en Allemagne.

Mais à cette occasion, les différents trajets possibles pour l'acheminement des déchets radioactifs vers Belgoprocess ont été comparés d'un point de vue technique. Le caractère de transport exceptionnel, conséquence du poids et des dimensions du véhicule et du chargement, est la raison unique de cet exercice de comparaison.

Comme vous l'a dit il y a un instant M. D'hondt, je me permets d'attirer votre attention sur le fait que sont seuls compétents pour déterminer le trajet d'un tel transport exceptionnel, les ministres des Communications et de l'Infrastructure. Du point de vue de la sécurité et de la radioprotection, les trois trajets projetés sont absolument équivalents. Je rappelle d'ailleurs que la sécurité du transport des matières radioactives repose en premier lieu sur la sécurité qu'offre l'emballage utilisé et que le trajet suivi est relativement indifférent de ce point de vue. Enfin, il faut remarquer que deux des trois trajets proposés ne pouvaient être retenus que moyennant de très importants investissements, notamment la construction d'une voie de chemin de fer et d'un pont routier.

A l'heure actuelle, c'est uniquement l'acheminement routier de la gare de Mol vers le site de Belgoprocess qui est utilisable. Le transport par route de la maquette qui a eu lieu le 24 février dernier entre la gare de Mol et le site de Belgoprocess a effectivement démontré que l'infrastructure existante de la gare de Mol et le trajet suivi sont bien adaptés aux exigences de ce transport.

Puisque la commission de suivi est une initiative de l'administration communale de Mol, il n'appartient pas au ministre de l'Intérieur de la convoquer. Mais je veux vous dire que le secrétaire d'Etat Deleuze et moi-même avons, la semaine dernière, provoqué une réunion de ce qu'on appelle la plate-forme campinoise, à laquelle le bourgmestre de Mol était invité. Nous avons discuté de l'ensemble de la problématique. Des questions générales ont été posées sur le plan de la sécurité. Deux groupes de travail ont été constitués. L'un, sous la présidence de mon cabinet, doit confirmer un certain nombre de choses. L'autre, sous la présidence du cabinet de M. Deleuze, s'attellera plus particulièrement à la problématique de l'avenir du nucléaire en Belgique. Cette problématique intéresse beaucoup cette région du point de vue de l'économie et de l'emploi.

Je puis vous confirmer qu'aucun problème ne se pose pour ce qui concerne le transport. J'en ai d'ailleurs parlé au gouvernement ce matin. Le premier rapatriement qui a été programmé sera effectivement exécuté.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, normaal zou het eerste transport morgen voor de eerste keer plaatsvinden, maar blijkbaar zal dat niet doorgaan.

U hebt twee transportmogelijkheden uitgesloten. U zegt welke de route is die men gaat volgen. Toch stel ik nog een aantal onvolkomenheden vast, ook ter plekke. Is men in staat om op een veilige manier dit transport te laten plaatsvinden ? U bent ervan overtuigd dat het kan. Dat is goed. Wij blijven het omwille van die haperingen met argusogen volgen. Ik apprecieer dat u de mensen uit de verschillende regio's heeft bijeengebracht om de verschillende problemen, die door de verschillende groepen - gemeentebesturen, werkgevers, vakbonden - werden aangehaald, te bespreken en om te zien welke oplossingen er op termijn aan kunnen worden gegeven. Ik vind dat een goed initiatief, maar, dat belet niet dat die opvolgingscommissie voor de minister van Binnenlandse Zaken ook een belangrijk instrument was om de concrete, plaatselijke problemen op te volgen.

M. Antoine Duquesne, ministre : J'ai dû en effet prendre un maximum de précautions. Mais j'estime qu'il n'y a dans ce dossier aucune raison d'agir de manière dissimulée. Au contraire, tout doit se régler dans la transparence.

J'ai mis en oeuvre les mesures de nécessaire sécurité; j'ai souhaité fournir le maximum d'explications pour les questions qui pouvaient encore se poser.

Mais soyons clairs : comme je l'ai redit ce matin au gouvernement, il ne faut pas que ce soit une manoeuvre pour retarder infiniment les choses. Permettez-moi cette image : comme pour le lancement d'une fusée à Cap Canaveral, il y a une fenêtre et une limite pour le transport. Et bien, cette limite ne sera pas dépassée, conformément à la volonté réaffirmée du gouvernement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de radioactiviteit op het stort in Olen" (nr. 1365)

Question orale de M. Joos Wauters au ministre de l'Intérieur sur "la radioactivité sur la décharge d'Olen" (n° 1365)

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook deze problematiek hebben de collega's hier al verscheidene keren aangekaart omdat Olen een van de meest risicovolle gemeenten in ons land is. We hebben het in dat verband al gehad over het D1-stort en de Bankloop, een kleine beek die

Joos Wauters

radioactief vervuild is. In een vroegere vraag heb ik aangegeven dat er op het bedrijfsterrein volgens mijn informatie nog een stort lag, de Bruine Berg zoals men het in de streek noemt. Ook daar ging het om radioactiviteit en niet alleen om zware metalen. U hebt toen gezegd dat u daarvan niets afwist. Dit terrein is afgesloten maar iedereen kan er wel bij. Interne documenten van Union Minière wezen erop dat de Bruine Berg radioactief was. Op vraag van onze collega's van Agalev in Olen heeft de bedrijfsleiding bevestigd dat er bij de Bruine Berg sprake is van lage radioactiviteit. Het gaat dan wel om lage radioactiviteit maar elke vorm van radioactiviteit is gevaarlijk. Hopelijk zijn we ons er allemaal voldoende van bewust dat dit schadelijk is voor mens en milieu.

Mijnheer de minister, welke veiligheidsmaatregelen overweegt u te nemen in verband met deze voor u nieuwe radioactieve vervuiling ? Een tweede aspect dat hier ook in onze vorige vragen aan gekoppeld was is de stand van zaken in verband met de sanering en de verantwoordelijkheid hiervoor. Welke conclusies trekt u uit het Esher-rapport dat u intussen zeker werd bezorgd ? Wat is het actieplan voor het saneren van de sites in Olen ?

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Wauters, het is mij bekend dat er zich ook binnen de omheining van de Union Minière-vestiging te Sint-Jozef-Olen radioactieve stoffen bevinden. De belangrijkste hoeveelheid radioactief materiaal binnen de fabrieksmuren is afkomstig van de voormalige radium-productie en is ondergebracht in een specifiek daartoe ingerichte bergingssite die optimale garanties biedt voor de veiligheid en gezondheid van de werknemers, de omwonenden en het leefmilieu. Ter hoogte van de zogenaamde bruine berg die zich ook binnen de fabrieksmuren bevindt en die essentiële residuen van de kobalt-productie bevat, wordt een licht verhoogde activiteit vastgesteld. Deze verhoging vindt niet haar verklaring in de natuurlijke aanwezigheid van radioactieve stoffen in de residuen van de ertsen die worden gebruikt voor de extractie van kobalt. Verder onderzoek zal dus moeten uitwijzen wat de juiste oorzaak is. De verhoging is evenwel dermate gering dat acute maatregelen voor de omgeving niet dringend nodig zijn. Alle eventueel te nemen maatregelen zullen trouwens moeten worden genomen in overleg met de Vlaamse overheid, omdat deze residuen ook klassieke chemische risico's kunnen meebrengen. Het eerste ontwerprapport van het milieuadviesbureau Esher maakt het voorwerp uit van een bespreking door het begeleidingscomité dat vandaag samenkomt. Op basis van dit verslag zal ik mijn conclusies trekken en desgevallend instructies geven. In de afgelopen jaren werd heel wat energie besteed aan het uitwerken van een technische oplossing voor de sanering van de gemengd radioactieve en chemische problemen die zich in en om de woonkern van Sint-Jozef-Olen

voordoen. Een technische oplossing die aanvaardbaar is voor alle betrokken partijen, is momenteel voorhanden. Het bepalen van de specifieke bevoegdheden en verantwoordelijkheden van federale en gewestelijke overheden is bepalend voor de concrete realisatie ervan. Door mijn voorgangers werd reeds een aanvang gemaakt met het bestuderen van de praktische haalbaarheid en de juridische context waarin deze problematiek zich afspeelt. Het vernoemde ontwerprapport vormt daarvan het voorlopige resultaat. Ik zal hoe dan ook elk initiatief steunen dat de veiligheid en gezondheid van de bevolking verzekert en zo nodig zelf de nodige initiatieven ontwikkelen.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, ik leid uit uw antwoord af dat u zich inderdaad bekommert om de toestand. Vooral uw laatste opmerkingen zijn op dat vlak duidelijk.

Ik ben blij dat de begeleidingscommissie vandaag heeft vergaderd. U zegt dat u daaruit de nodige conclusies zult trekken. Wij zijn samen met de inwoners van Olen van mening dat deze conclusies er snel moeten komen.

Ik besef dat er op de Bruine Berg - dan heb ik het nog niet over de Bunker waar hoogradioactief afval ligt - een mengeling is terug te vinden van chemisch en radioactief afval. Vaak is dan ook niet na te gaan wie precies verantwoordelijk is : Vlaanderen of de federale Staat. Volgens mij is samenwerking tussen de diverse beleidsniveaus nodig omdat beide verantwoordelijk zijn. Wij kunnen het chemische en het radioactief afval niet splitsen. Er moet een gezamenlijk plan komen zodat het terrein kan worden gesaneerd.

Mijnheer de minister, ik merk dat u dit dossier snel wil afhandelen en daarvoor ben ik u dankbaar.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.45 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.45 heures.*